

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๒ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายวัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตท่านประธานฯ ขอเลื่อน
วาระที่ ๕.๒ เรื่อง การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมาดำเนินการ
ก่อนได้ไหมครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่น่าจะเลือกให้แล้วเสร็จไป ในขณะที่เจ้าหน้าที่
นับคะแนนก็จะได้ว่าเรื่องกระทู้ได้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นการเสนอญัตติให้เลื่อนระเบียบ
วาระ ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด
ขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เอาเรื่อง ๕.๒ ขึ้นมา คุณอดิศักดิ์
เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขออนุญาต ครับ เมื่อสักครู่นี้ยกมือไม่ทัน ก็คือจะขออนุญาตหาหรือท่านประธานฯ สักเรื่องครับ ก่อนที่จะเริ่ม เรื่องที่ผมจะเรียนหาหรือท่านสืบเนื่องจากเมื่อวานนี้เราได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสลากกินแบ่งฯ ขออนุญาตเรียกสั้น ๆ ว่าหวยนะครับ เมื่อวานนี้ผมเองก็ได้เรียนแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เนื่องจากว่ามีสมาชิกฯ จำนวนไม่น้อยเหมือนกัน ที่มีความรู้สึกว่าการที่จะรับร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง จนกระทั่งถึงอาจจะรู้สึกว่าคุณที่รับร่างพระราชบัญญัตินั้นอาจจะเป็นคนไร้คุณธรรม ไร้จริยธรรม ซึ่งผมได้เรียนว่าความเห็นของสมาชิกฯ นั้นเอกสิทธิ์ แต่ละท่านมีความคิดเห็นที่จะแสดงความคิดเห็นในด้านใดก็ได้ สิ่งที่ผมอยากจะเรียนหาหรือท่านประธานฯ เพื่อเรียกร้องไปยังผู้ที่กำลังจะดำเนินการ เพราะเมื่อคืนนี้ได้รับฟังข่าว เป็นข่าวนะครับว่า อาจจะมีสมาชิกฯ ในสภานี้พยายามที่จะหารายชื่อผู้ที่รับรองร่างพระราชบัญญัติแล้วก็เอาไปดำเนินการ ในลักษณะที่จะแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่ไม่สมควรที่จะกระทำ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะดำเนินการ จึงอยากจะเรียนหาหรือท่านประธานฯ เพื่อเป็นการเรียกร้องว่า เอกสิทธิ์ของสมาชิกฯ แต่ละคนนั้นย่อมจะเป็นเอกสิทธิ์ของท่าน ผมเห็นว่าไม่น่าจะดำเนินการ ในลักษณะนั้นโดยสมาชิกฯ ด้วยกันเอง แต่ถ้าประชาชนเห็นว่าผู้ใดลงมติไปด้านใดด้านหนึ่งแล้วจะมีความเห็นเป็นอย่างไร นั่นเป็นสิทธิของประชาชนที่จะทำได้ แต่สมาชิกฯ ไม่น่าจะกระทำ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนั้นครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๑. การที่ใครลงคะแนนว่าอย่างไรนี้ตามข้อบังคับฯ ให้บันทึกไว้ทุกครั้ง แล้วก็ปิดประกาศไว้ ซึ่งประชาชนสามารถดูได้อยู่แล้ว ที่กระดานหน้าห้องนี้ เราก็ทำอย่างนั้นมาโดยตลอด ส่วนการที่ใครจะไปทำอย่างที่คุณอดิศักดิ์ว่านั่นก็ต้องถือว่าเป็นความรับผิดชอบของเขาเอง ความควรไม่ควรเขาก็ต้องรู้เอง ผมไปทำอะไรไม่ได้มากกว่านั้นไม่ได้หรอกครับ

เป็นอันว่าเราจะพิจารณาในระเบียบวาระ ๕.๒ เรื่อง เลือกรัฐธรรมนูญ

ฝ่ายวุฒิสภาและฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ด้วยกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
คือ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิจะครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี ตามมาตรา ๘
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๕ ท่าน
ดังนี้ครับ คือ ๑. กรรมการ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๒ ท่าน คนที่ครบวาระ
ไปแล้ว คือ พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรุกษ์ และนายสมชัย วุฒิปรีชา ซึ่งครบวาระในการ
ดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ ๒. กรรมการ ก.ร. ผู้ทรงคุณวุฒิ
ฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๓ ท่าน ซึ่งได้แก่ นายวิลาศ สิงห์วิสัย ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์
พิพัฒน์กุล และศาสตราจารย์ดิณ ปรัชญพฤกษ์ ซึ่งครบวาระในการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๖
ตุลาคม ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างจำนวน ๕ ท่าน
ในขณะนี้สมาชิกสภานิติบัญญัติซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเสนอชื่อได้เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อเป็นกรรมการ ก.ร. จำนวน ๑๓ รายชื่อ ตามที่ได้ปรากฏในหนังสือที่แจกไปแล้วครับ-

- ๒/๑

ผมขออนุญาตทำความเข้าใจว่า ในการเลือกนั้นเราคงจะเลือกด้วยระบบวิธี
กรอกในใบลงคะแนน ซึ่งจะเป็นการลงคะแนนลับ จะเป็นสีฟ้าอย่างนี้นะครับ คราวนี้
เนื่องจากเราจะต้องเลือก ๕ คน ๒ คน สำหรับวุฒิสภา และ ๓ คน สำหรับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จะขอถืออย่างนี้ได้ไหมครับว่า ก็เลือกทั้งหมดนี้ แต่ละท่านก็จะมีสิทธิ
เลือกได้ ๕ คนนะครับ แล้วผู้ถูกเลือกคนที่ได้รับคะแนนมากที่สุดเป็นที่ ๑ และที่ ๒ ให้ถือว่า
ได้รับเลือกจากวุฒิสภา แล้วคนที่ได้ลำดับที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ จะถือว่าได้รับเลือกจากสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เพราะว่าเมื่อเวลาคนเหล่านี้ครบมันจะต้องไปหาสภาแต่ละสภาเพื่อให้เขา
เลือกตั้งซ่อมกันขึ้น ในกรณีที่ลำดับที่ ๒ มีเท่ากัน ๒ คน หรือ ๓ คนก็แล้วแต่ จะขออนุญาต
ใช้วิธีจับสลากคนที่ ๑ ขึ้นมาเพื่อที่จะถือว่าเป็นของวุฒิสภา ที่เหลือก็จะเป็นของ
สภาผู้แทนราษฎร ตกลงอย่างนั้นได้ไหมครับ มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็เชิญเจ้าหน้าที่
แจกใบลงคะแนนนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้นำซองใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนลับผู้ได้รับการเสนอชื่อ
แจกให้แก่สมาชิกฯ ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ครับ
ส่วนกรณีคนที่ ๕ ที่ ๖ เท่า ๆ กันก็ขอให้ใช้วิธีจับสลากเช่นกันครับท่านประธานฯ
ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือในกรณีไหนที่จะทำให้ได้เกิน
ก็จะจับสลากตรงนั้นครับ ทำการตรวจสอบเสียให้ดีกว่าไม่เกิน ๕ ท่าน ท่านสมาชิกฯ
ดังต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับนะครับ

๑. นายทรงพล ทิมศาสตร์
๒. นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์
๓. นายธีรพจน์ จรูญศรี
๔. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

LIRT

๕. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ

ขอเชิญที่ข้างหน้าเลยครับ

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนน
หรือยังไม่ได้ส่งคะแนนมีไหมครับ ขอสมาชิกฯ อีกท่านหนึ่งครับ เพราะยังขาดคู่
คุณคำนวณก็แล้วกัน ครบแล้วใช่ไหมครับที่นั่งอยู่ในที่นี้ มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนน
มีไหมครับ ถ้าครบแล้วก็ปิดการลงคะแนนนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้รับของใส่บัตรออกเสียงลงคะแนนลับจากสมาชิกฯ แล้วนำ
มาให้คณะกรรมการ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการนับได้ ขออนุญาต
ต่อที่ประชุมว่าในระหว่างที่กรรมการนับคะแนนนี้เราเดินหน้าไปต่อในเรื่องกระทู้
จะได้ไม่ต้องเสียเวลา

- ๓/๑

ต่อไป ๓.๑ กระทั่งถามสดอีก ๑ กระทั่ง ซึ่งจะใช้เวลาถาม – ตอบ ๓๐ นาที

นะครับ

กระทั่งถามสด เรื่อง ปัญหาอันเกิดจากการทำความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ
ไทย – ญี่ปุ่น เจทีอีพี (JTEPA) ที่ไม่นำความตกลงฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ของคุณสมชาย แสวงการ เป็นผู้ตั้งกระทุ้ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ผม นายสมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้อาศัยข้อบังคับฯ ของสภาตั้งกระทู้สดในเรื่องอันเป็นปัญหาการทำความเข้าใจส่วนเศรษฐกิจไทย – ญี่ปุ่น เจเทปป่าที่ไม่ได้นำข้อตกลงฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องลำดับความเป็นมาในเบื้องต้นเพื่อทบทวนให้ท่านสมาชิกฯ รับทราบบางประการ ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ผ่านมานั้นรัฐบาลได้เสนอร่างข้อตกลงดังกล่าวโดยย่อให้กับสภาแห่งนี้ได้รับทราบไปแล้วครั้งหนึ่ง ขอเรียนว่าเป็นอย่างย่อ นะครับ เพราะว่าฉบับจริงนั้นเป็นภาษาอังกฤษ แล้วก็มีขนาดยาว ๕๐๐ กว่าหน้า ซึ่งขณะนั้นยังไม่มีมีการเปิดเผย วันที่ ๑๘ กันยายน คณะรัฐมนตรีก็มีมติที่จะแลกเปลี่ยนหนังสือการทูตซึ่งได้มีการเซ็นกันไปก่อนหน้านั้นในวันที่ ๓ เมษายน ในระหว่างที่จะต้องมีการดำเนินการกระบวนการให้แล้วเสร็จหลังการลงนามในหนังสือสัญญานี้ก็จะต้องมาผ่านขั้นตอนทางรัฐสภา ซึ่งตรงนี้เป็นข้อสงสัยและเป็นข้อกังวลในกระทู้สดวันนี้และเป็นคำถามว่า สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และกำลังจะเกิดขึ้นกับผลผูกพันทางการค้า ซึ่งจะนำมาถึงผลผูกพันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทางสังคมกับประชาชนในประเทศนั้นรัฐบาลได้ดำเนินการไปถูกต้องแล้วหรือไม่ ในการที่มีได้นำเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้ตามมาตรา ๑๕๐ ในเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นในห้วงที่เป็นรอยต่อของการมีรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในห้วงวันที่ ๑๗ – ๑๘ กันยายน แล้วถึงวันที่ ๒๔ สิงหาคม แล้วก็มีการแลกเปลี่ยน ผมทวนนะครับ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ผลแห่งความตกลงนี้จะมีขึ้นและเป็นผลบังคับใช้กับประเทศไทย กับประชาชนไทย กับผู้ที่จะต้องได้รับการเยียวยานั้นกำลังจะเกิดขึ้นในอีก ๑๘ – ๑๙ วันข้างหน้า คือ ๓๐ วัน นับจากวันแลกเปลี่ยนหนังสือสัญญา คือวันที่ ๑ พฤศจิกายนนี้ เหตุผลที่ผมต้องถามกระทู้สดวันนี้เพราะมีข้อกังขาและคิดว่าหากเป็นไปได้สมาชิกสภาฯ จะได้ร่วมกับรัฐบาลในการหาทางเยียวยาแก้ไข

LIRT

- ๔/๑

ข้อสงสัยในประเด็นที่ ๑ คือเรื่องที่กระทรวงการต่างประเทศมีหนังสือ ๒ ฉบับ จัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง ๓๖๐ องศา ในหนังสือที่ทำถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ฉบับที่ กต ๑๓๐๕/๒๐๐๗ ในเรื่องความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ ไทย – ญี่ปุ่น ในหนังสือฉบับนี้มีข้อเสนอที่มากมาย ในข้อที่ ๓ เรื่องข้อพิจารณา ผมจะไม่ได้อ่านลำดับความเป็นมา ระบุว่า เพื่อให้การดำเนินการให้ความตกลงนั้นมีผลใช้บังคับด้วยความรอบคอบ รัดกุม กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาในแง่มุมต่าง ๆ อย่างถี่ถ้วนแล้ว ขอเรียนข้อคิดเห็นดังนี้ ๓.๑ เห็นควรเสนอความตกลงให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการดำเนินการแสดงเจตนาให้มีผลผูกพัน เพื่อให้ความตกลงมีผลใช้บังคับด้วยเหตุผลดังนี้ ขออนุญาตท่านสมาชิกฯ ฟังไปพร้อม ๆ กัน นะครับ

๑. เหตุผลทางกฎหมาย ก. ความตกลงน่าจะเข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันทางด้านการค้าและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง เนื่องจากมีข้อผูกพันเปิดเสรีทางด้านการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุนที่มีใช้ภาคบริการ ซึ่งเป็นการเปิดเสรีมากกว่าที่ไทยเคยผูกพันไว้ภายใต้กรอบองค์การค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) ให้แก่ญี่ปุ่น ข. หากคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการให้ความตกลงมีผลใช้บังคับโดยไม่เสนอขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติก่อน สมาชิกฯ ที่ไม่เห็นด้วยอย่างน้อยจำนวน ๑ ใน ๑๐ ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหมด ซึ่งหมายถึง ๒๕ คน ใน ๒๕๐ คน อาจเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย หากศาลรัฐธรรมนูญมีคำตัดสินในภายหลังว่าความตกลงเข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง และจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อน ก็จะส่งผลต่อการปฏิบัติตามความตกลงทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ โดยไทยจะไม่มีพื้นฐานทางกฎหมายภายในให้ปฏิบัติตามความตกลง ขณะที่ไทยก็ยังคงมีพันธกรณีระหว่างประเทศอยู่ ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยผลของคำตัดสินศาลรัฐธรรมนูญ จะทำให้รัฐบาลอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกว่า กลืนไม่เข้า คายไม่ออก และสูญเสียความน่าเชื่อถือในสายตาของประชาคมโลก นอกจากนี้การไม่ปฏิบัติตามความตกลงจะกระทบต่อสิทธิของญี่ปุ่นตามความตกลงซึ่งอาจทำให้ไทยถูกฟ้องภายใต้กลไกของความตกลงอีกด้วย

LIRT

ข้อ ๒ เหตุผลทางการเมือง การขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จะชี้ว่ารัฐบาลดำเนินการด้วยความรอบคอบ และแม้จะทำให้ความตกลงมีผลใช้บังคับล่าช้าออกไปบ้าง แต่ก็ไม่น่าจะล่าช้าเกินไป ตรงนี้ชี้ได้เส้นใต้นะครับ (มาตรา ๑๕๐ วรรคสอง) กำหนดไว้ให้สภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ข. หากไม่ขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐบาลอาจจะถูกมองได้ว่าไม่ให้ความสำคัญหรือไม่ให้เกียรติแก่ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือดำเนินการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล ทั้งนี้การขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแม้จะมีความเสี่ยงที่จะไม่ผ่านก็น่าจะบริหารความเสี่ยงนี้ได้ หากรัฐบาลดำเนินการชี้แจงโน้มน้าวอย่างจริงจัง โดยคำนึงว่าสมาชิกของสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนใหญ่มีท่าทีเห็นด้วยอยู่แล้วเมื่อประมวลจากการอภิปรายตามที่รัฐบาลเสนอร่างความตกลงเพื่อขอรับฟังข้อคิดเห็นเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ -----

- ๕/๑

ค. เป็นที่เข้าใจของสาธารณชนและเป็นเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ อยู่แล้วว่า หนังสือสัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้าและการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง นั้น หมายถึงความตกลงจัดทำเขตการค้าเสรีหรือเอฟทีเอ (FTA) จึงไม่น่าจะกังวลว่าเป็นการสร้างบรรทัดฐาน ในทางตรงกันข้ามหากรัฐบาลตีความเป็นอย่างอื่นอาจทำให้มีผลกระทบทางการเมืองได้ ในท่อนท้ายนะครับ ประเด็นที่จะขอมติคณะรัฐมนตรี กระทรวงการต่างประเทศเห็นควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติดังนี้

๔.๑ ให้เสนอความตกลงเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบในโอกาสแรก

ในข้อ ๔.๒ ก็เป็นเรื่องของการเร่งรัดดำเนินการเตรียมการของหน่วยงาน ลงนาม นายนิศัย พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หนังสือฉบับนี้เป็นหนังสือลับ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นวันจันทร์ ฉบับปล้นไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง มีหนังสือออกตามมาครับ ที่ กต ๑๓๐๕/๒๐๒๑ ฉบับเหมือนกัน ครับ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเรื่องเดียวกัน ในวาระจร เรื่องที่ ๑๐ โดยย่อ นะครับ กระทรวงการต่างประเทศขอยกเลิกหนังสือฉบับดังกล่าวและขอเรียนดังนี้ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๒. แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ ยืนยันให้ลงนามความตกลงหุ้นส่วนไทย – ญี่ปุ่น โดยนายกรัฐมนตรีเห็นชอบแลกเปลี่ยนหนังสือกันแล้วว่ไปนะครับ

สรุปใจความสุดท้ายเลย ข้อที่ ๔ แบบเดียวกับฉบับเมื่อสักครู่นี้กระทรวงการต่างประเทศได้กลับคำ ๓๖๐ องศาครับ ในการนี้กระทรวงการต่างประเทศเห็นควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณามีมติดังนี้ เปลี่ยนข้อความใน ๔.๑ นะครับ เห็นชอบในหลักการของร่างหนังสือทางการทูตของฝ่ายไทยที่จะแจ้งฝ่ายญี่ปุ่นว่าได้ดำเนินการกระบวนการทางกฎหมายภายในที่จำเป็นเสร็จสิ้นแล้ว สำหรับการมีผลใช้บังคับของความตกลงและให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตดังกล่าวกับญี่ปุ่นตาม ข้อ ๑๗๒ ของความตกลงตามกรอบเวลาที่ทั้ง ๒ ฝ่ายเห็นชอบต่อไป ข้างล่างต่อไปก็เป็นเรื่องแบบกับเรื่องเดิมคือ เรื่องของหน่วยงานเร่งรัดต่าง ๆ ขอแสดงความนับถือ

นายนิศัย พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ อันนี้เป็นหนังสือลับ ฉบับที่ ๒ นะครับ ผมมีคำถามคาใจในเรื่องนี้ว่า เหตุใดกระทรวงการต่างประเทศจึงได้มี หนังสือ ๒ ฉบับ ห่างกัน ๒๔ ชั่วโมง ทั้งที่ฉบับแรกนั้นน่าจะดำเนินการไปตามที่ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๕๐ และบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๐๕ ระบุไว้ชัดเจนอยู่แล้ว ว่าต้องนำเข้าสู่สภา เพราะกระบวนการดังกล่าวนี้ยังไม่เสร็จสิ้นถึงแม้จะมีการนำเข้าสู่สภา เพื่อรับทราบ แต่ก็มิได้เป็นการนำเข้าสู่สภาเพื่อขอความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ซึ่งระบุไว้ชัดเจนว่า ก่อนการดำเนินการหนังสือสัญญาใด ๆ ที่มีบทเปลี่ยนแปลง อาณาเขตหรือพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตาม หนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อการ เป็นไปตามหนังสือ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือของสังคมของ ประเทศอย่างกว้างขวาง มีผลผูกพันทางด้านการค้า การลงทุนหรืองบประมาณของประเทศ อย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของสภา ในการนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้ แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว ในบทเฉพาะกาลของมาตรา ๓๐๕ (๕) การใดที่เกี่ยวกับการจัดทำหรือดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อน วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญให้เป็นอันใช้ได้ และมีให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสามมาใช้บังคับ แต่ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสามมาใช้บังคับกับการ ดำเนินการที่ยังคงค้างอยู่และต้องดำเนินการต่อไป

- ๖/๑

เรื่องนี้เพื่อความกระจ่างผมก็สอบถามคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมก็ถามไปที่ สสร. มีตัวแทนครับ หลายคนรวมถึงอาจารย์คมสัน ผมได้สอบถามนักกฎหมายระหว่างประเทศว่าเรื่องนี้ได้มีการท้วงติงรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้วหรือไม่ นักกฎหมายระหว่างประเทศหลายคนที่น่าเชื่อถือ กลุ่มเอฟทีเอวอตช์ (FTA Watch) ได้บอกว่า ท้วงแล้วท้วงอีก กระทรวงการต่างประเทศ ต้องขอภัยท่านรัฐมนตรีครับ ผมก็ได้ชักด้วย กระทรวงพาณิชย์ด้วยได้คุยกันอยู่ในประเภทกลืนไม่เข้าคายไม่ออก คำตอบเขาตอบแต่เพียงว่า ผมเป็นข้าราชการต้องทำตามนโยบาย คำตอบเพียงเท่านี้ เป็นสิ่งที่ได้รับ แต่สิ่งที่ประเทศไทยกำลังจะเกิดขึ้นคือผลความผูกพันที่เราไปดำเนินการ ซึ่งมีข้อสงสัยว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมไม่อยากจะเห็นสิ่งที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นที่เคารพรักของผมน่าจะต้องเอาตัวเองมาการันตีว่า ถ้ามีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑ ใน ๑๐ ร่วมกันลงชื่อแล้วส่งศาลรัฐธรรมนูญตีความแล้ว ถ้าพิจารณาว่าขัด ท่านพร้อมรับผิดชอบด้วยการลาออก ผมคิดว่าเรื่องนี้ท่านยังมีการกิจสำหรับประเทศ อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นภารกิจที่ต้องนำประเทศสู่การเลือกตั้ง ส่งมอบประเทศสู่ประชาธิปไตย ผมว่าเรื่องแค่นี้อย่าถึงกับให้ท่านต้องลาออกเลยครับ เรื่องนี้ผมหารือกับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า อยากเห็นรัฐบาลได้ชี้แจง และอยากเห็นรัฐบาลได้ทบทวนและแก้ไข ซึ่งพวกเราผมคิดว่าพร้อมที่จะร่วมมือ เพราะฉะนั้นคำถามแรก ที่อยากเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรี ซึ่งให้เกียรติมาตอบคำถามในวันนี้ก็คือว่า เหตุใด หนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ จึงมี ๒ ลักษณะที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความเชื่อมั่นในระบบการบริหารงานประเทศจะเป็นเช่นไร ถ้าหนังสือกลับไปกลับมาเช่นนี้ และคำแนะนำใดที่เป็นคำตอบที่ท่านนายกฯ ได้รับว่า สิ่งที่ท่านดำเนินการนั้นถูกต้องและมีขัดต่อรัฐธรรมนูญตามที่ผู้สงสัย ขออนุญาตเรียนถามครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ
มีเวลาเหลือสำหรับกระทู้ประมาณ ๑๕ นาที

นายนิศัย พิบูลสงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องของหนังสือของกระทรวงการต่างประเทศในกรณีที่จะขอ
อนุมัติ กรม. ไปแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูต กระผมขอตอบอย่างนี้ครับ

ประการแรก ขอแสดงความสวัสดีเล็กน้อยว่าเมื่อเราได้มีการพิจารณาอย่างถ่องแท้
แล้วในเรื่องของเจตปฎิบัติ คณะรัฐมนตรีเองเห็นว่า บทเฉพาะมาตรา ๓๐๕ วรรคห้า
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้การใดที่เกี่ยวกับ
การจัดทำหรือดำเนินการตามหนังสือสัญญาที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันประกาศใช้
รัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นอันใช้ได้ และมีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ วรรคสาม มาบังคับใช้
เรื่องเจตปฎิบัติ กรม. เห็นว่าได้เจรจาเสร็จสิ้นและลงนามแล้ว โดยนายกรัฐมนตรีของทั้ง
๒ ฝ่าย ทั้งประเทศญี่ปุ่นและไทย ได้ลงนามกันเมื่อวันที่ ๓ เมษายนที่ผ่านมา ก่อนวันที่
รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จะมีผลใช้บังคับ คือในวันที่ ๒๔ สิงหาคม และขณะนี้ก็ยังไม่มี
กฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๕๐ วรรคห้า จึงควรให้ปฏิบัติไปตามปกติดังที่เคยปฏิบัติมา นอกจากนี้
การแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตระหว่างไทยกับญี่ปุ่นก็เป็นเรื่องของกระบวนการ
และขั้นตอนทั้งสิ้นที่ทั้ง ๒ ฝ่ายแสดงความพร้อม และแสดงเจตนาที่จะให้หนังสือสัญญา
ที่ลงนามไปแล้วและมีผลผูกพันตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ วรรคสี่ มิได้มีบทบัญญัติ
ให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา และบัญญัติไว้แต่เพียงว่าเมื่อมีการลงนามใน
ความตกลงแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาที่มีความผูกพันคณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชน
สามารถเข้าถึงรายละเอียดของความตกลงนั้น

และในกรณีที่การปฏิบัติตามความตกลงดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน หรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสมและเป็นธรรม ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูล และรายละเอียดของความตกลงให้ภาคประชาชนได้รับรู้ นั้น ผมขอกราบเรียนว่าตั้งแต่ช่วง ก่อนลงนามก็ได้มีการให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนอย่างต่อเนื่อง และอย่างกว้างขวาง และหลังลงนามแล้วก็ได้มีการเปิดเผยข้อมูลและคำแปล ให้ทุกภาคส่วน ได้รับทราบอย่างครบถ้วนอีกด้วย นอกจากนี้หลายท่านคงจะจำได้ด้วยครับ เมื่อก่อนที่ท่าน นายกรัฐมนตรีจะลงนามในความตกลงเจทีพีพี ก่อนที่ท่านจะได้ลงนาม รัฐบาลก็ได้นำ ร่างความตกลงเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา เพื่อรับฟัง ความคิดเห็นด้วย ซึ่งก็ได้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างสร้างสรรค์ ประเด็นที่เป็นข้อกังวล ได้แก่ ๒ เรื่อง คือเรื่องขยะพิษ และเรื่องการจดทะเบียนสิทธิบัตรจุลชีพ ซึ่งทั้ง ๒ เรื่องนี้ นั้น กระผมเองก็ได้ทำหนังสือแลกเปลี่ยนทำความเข้าใจกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศของญี่ปุ่นอย่างชัดเจน เพื่อขจัดความกังวลในเรื่องนี้ไปด้วยแล้ว ขอกราบเรียนด้วยว่าก่อนหน้านี้กระทรวงการต่างประเทศได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการ ชุติต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๕ ครั้ง และชี้แจงต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และภาค ประชาชนอีกร่วม ๑๐ ครั้ง

มาถึงมาตรการเยียวยา สำหรับมาตรการเยียวยาต่าง ๆ รัฐบาลก็ได้เตรียมการ ไว้แล้ว เช่น กองทุนเพื่อการปรับตัวรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งกระทรวงพาณิชย์เป็น ผู้ดูแล ๒. คือกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ซึ่งกระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้ดูแล และ ๓. คือกองทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมเป็น ผู้ดูแล ตอบคำถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า เหตุใดกระทรวงการต่างประเทศถึงได้มี หนังสือฉบับที่ ๒ ผมขอกราบเรียนโดยสรุปว่า หลังจากที่เราได้มีการหารือเพิ่มเติม อย่างรอบคอบกับหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคำนึงถึงบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๐๕ และมาตรา ๑๕๐ วรรคสี่ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ตลอดจนเนื้อหาของหนังสือแลกเปลี่ยนเอง ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการและขั้นตอน

LIRT

ทั้งสิ้นนั้น จึงเห็นว่าเป็นสิ่งที่การแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตนั้นน่าจะเป็นสิ่งที่กระทำได้
กระทรวงการต่างประเทศจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ดังกล่าว เสนอให้คณะรัฐมนตรี
พิจารณา ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นที่ ๑ คือให้ความเห็นชอบกับเรื่องร่างหนังสือ
ทางการทูตของฝ่ายไทยที่จะแจ้งต่อฝ่ายญี่ปุ่นว่าได้ดำเนินกระบวนการทางกฎหมายภายใน
เป็นที่เสร็จสิ้นแล้ว สำหรับการที่จะมีผลบังคับใช้ความตกลง และข้อ ๒ คือให้กระทรวง
การต่างประเทศดำเนินการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตกับฝ่ายญี่ปุ่นตามนัยนี้
ทั้ง ๒ ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน และ
ขอกราบเรียนย่ำว่า ทั้ง ๒ ประเด็นนี้เป็นเรื่องของกระบวนการทั้งสิ้น มิใช่เรื่องของสาระของ
ความตกลงในหนังสือเจตปฎิบัติ ซึ่งได้มีการตกลงไปแล้ว ผ่านตามขั้นตอนที่กระผม
ได้กราบเรียนผ่านท่านประธานฯ แล้วและนอกจากนั้นได้มีการลงนามแล้ว เมื่อวันที่ ๓
เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีของไทย และนายกรัฐมนตรีของ
ญี่ปุ่น ขอขอบคุณครับ

- ๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญผู้ตั้งกระทู้ถามครั้งที่ ๒
ครับ มีเวลาอีก ๗ นาที

นายสมชาย แสวงการ : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ อันนี้เป็นมุมมอง
ที่แตกต่างกัน แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนข้อเท็จจริงอย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกสภาฯ
ลงชื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ย้อนหลังไป วันนั้นรัฐบาลได้นำร่างนี้
เข้ามาจริง แต่เข้ามาเพื่อรับทราบ อธิบายให้ฟัง ชัดเจน ไปดูเทปได้ครับ
ท่านไม่ได้ขอความเห็นชอบนะครับ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญใหม่ได้มีการแก้ไขปัญหา
ดังกล่าว เหตุผลเนื่องจากว่าในการเซ็นเอฟทีเอ ของรัฐบาลทักษิณที่ผ่านมานั้น
ปฏิเสธการมีอยู่ของรัฐสภา ใช้อำนาจของฝ่ายบริหารไปเซ็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๒๔ มาเป็นมาตรา ๑๕๐ ในวรรคสองนั้น เขียนชัดเจนว่า จะต้องได้รับ
ความเห็นชอบของรัฐสภา ผมขออนุญาตย้ำตรงนี้ว่า จะต้องได้รับความเห็นชอบ
ของรัฐสภา ดังนั้น ในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ จึงเป็นการยังไม่ได้ได้รับความเห็นชอบของสภา

ประการที่ ๒ ในการดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนที่ผมได้กราบเรียน
ไปตั้งแต่ต้น ทั้งในห้วงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ทั้งในวันที่ ๓ เมษายน ๒ ตุลาคมนะครับ
กระบวนการที่เรียกว่ากระบวนการลงนามความตกลงทางการค้า และดำเนินการ
ให้เสร็จสิ้นนั้น ยังไม่เสร็จสิ้นครับ กระบวนการจะเสร็จสิ้น ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน
และมีผลบังคับใช้ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังรัฐธรรมนูญเกิดวันที่ประชาตติ ๑๕ สิงหาคม
และมีพระปรมาภิไธยลงนามในวันที่ ๒๔ สิงหาคม เพราะฉะนั้นตรงนี้ ในมาตรา ๓๐๕
ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า หากการดำเนินการแล้วเสร็จไปแล้วก็ให้แล้วไปหากดำเนินการ
ไม่เสร็จต้องดำเนินการใหม่ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อที่แตกต่างในวินิจัยต่าง ๆ ก็ขอ
อนุญาตเรียนต่อที่ประชุมสุดแต่ที่ประชุมจะพิจารณาตนเองในเหตุผลที่ผมต้องกราบเรียน
อย่างนี้ครับ เพราะว่าอยากให้มองเรื่องนี้อย่างเปิดใจ เปิดกว้าง ไม่มีความจำเป็นใดที่
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลในการที่จะไปดำเนินการกับคู่ค้า
ในเรื่องทวิภาคี การใดที่เป็นประโยชน์กับประเทศนั้นเรายินดียิ่งครับ เพียงแต่ผมเห็นว่า
สิ่งที่ต้องทักท้วงนั้นเพราะยังมีเวลาเหลืออีก ๑๕ วัน ก่อนถึง ๑ พฤศจิกายน ประการที่ ๑

นะครับ ประการที่ ๒ ในเรื่องของการดำเนินการในระบบทวิภาคนั้นก็ยังเป็นข้อสงสัยกันอยู่ เพราะนานาประเทศนั้นมักจะใช้พหุภาคีซึ่งเป็นประชาธิปไตยกว่า แต่การใช้ทวิภาคีก็มี ข้อคำถามในเรื่องของการซึ่งต้องแลกประโยชน์หรือเสียประโยชน์ใด ๆ ก็ตามนั้น ท่านได้เตรียมการเยียวเอาไว้แล้วก็ดี เพราะมีประชาชนตัวเล็กตัวน้อยอีกกลุ่มหนึ่งต้องถูก ตกลงเหว มีตัวอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรปลูกหอม กระเทียม แล้วสิ่งที่จะเกิดขึ้น ตามมา แต่สิ่งที่ได้รับประโยชน์จากการเจรจา มีบางกลุ่มเท่านั้นครับที่ผมสงสัย เพราะว่าชาวญี่ปุ่นนั้นให้สัมภาษณ์ไว้เองครับ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๐ คือ ดอกเตอร์ อากิโกะ คาวามูระ มหาวิทยาลัยโกเบ ประเทศญี่ปุ่น บอกว่าคนญี่ปุ่นไม่ค่อยพูดถึง เจเทปป่ามากนัก เพราะผลกระทบส่วนใหญ่เกิดกับไทยมากกว่าในญี่ปุ่น ผู้ที่ได้รับผลกระทบ มากที่สุดของเกษตรกรญี่ปุ่นคือ น้ำตาล เพราะว่าผลิตทางภาคเหนือของฮอกไกโด และทางใต้ของโอกินาวา และผู้กระทบคนที่ ๒ คือ ไข่ ญี่ปุ่นนำเข้าไข่จากประเทศไทย อันดับ ๑ เพราะชาวญี่ปุ่นกินไข่ทุกวัน สิ่งที่ยังสงสัยในความริบเร่งต่าง ๆ นั้นก็ไม่แน่ใจว่า เกี่ยวข้องกับไข่และน้ำตาลอย่างไร ก็ต้องฝากท่านคิดเอาเองนะครับ สิ่งที่ผมอยากจะ เรียนหรือต่อมาก็คือว่า การที่จะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดรัฐธรรมนูญนั้นก็เป็นที่ สภาแห่งนี้จะพิจารณาต่อว่าจะมีการยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ด้วยความเคารพ และเกรงใจ ๆ ผนฯ นายฯ ก็ไม่อยากให้ท่านลาออกนะครับ แต่สิ่งเหล่านี้จะเป็นบรรทัดฐาน เพราะถึงวันนี้ถ้าบอกว่าไม่ขัดรัฐธรรมนูญก็จะไม่มีการโต้แย้งอีก ถ้าขัดรัฐธรรมนูญ สิ่งที่จะเกิดปัญหาก็คือว่า กฎหมายในประเทศบังคับใช้ไม่ได้ ขณะที่กฎหมายของญี่ปุ่น ก็จะบังคับใช้เรา อันนี้ก็จะปัญหาที่ต้องชวนขบคิด -----

มีข้อสังเกตและมีความหวังว่ารัฐบาลยังมีเวลาอีก ๑๘ – ๑๙ วัน สภาแห่งนี้ผมคิดว่า
พร้อมที่จะร่วมมืออย่างเต็มที่ในการที่จะนำร่างข้อตกลงนี้ถ้ายังไม่มั่นใจชัดเจนว่าการตีความ
ของฝ่ายรัฐบาลถูกต้อง กรุณาปรึกษาทบทวนใหม่ ใช้เวลาอีก ๑ คืนก็ได้ครับ วันอังคารหน้า
นำเข้าสู่สภาในวันพุธ ผมคิดว่าเรามีเวลารับ แล้วเราก็สามารถแก้ต่อญี่ปุ่นได้ครับว่า
เราเพิ่งใช้รัฐธรรมนูญใหม่เมื่อไม่กี่วัน ถ้าเลื่อนไปล่าช้า ๓๐ วัน ๖๐ วัน ก็สามารถทำได้
เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๐ ก็บังคับอยู่แล้วทำให้สภาต้องพิจารณาภายใน ๖๐ วัน ญี่ปุ่น
ก็คงไม่ว่าอะไร เพราะเจรจากันมา ๕ – ๖ ปีแล้ว จะรีบเร่งไปไหน ก็หวังว่าสิ่งเหล่านี้คงเป็น
สิ่งที่ได้สะท้อนกับรัฐบาล แล้วผมก็คิดว่าหากรัฐบาลแก้ไขได้ก็อยากเชิญชวน เพราะมีฉะนั้น
แล้วเกิดความผิดพลาดประการใดทั้งในข้อกฎหมายและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ผมไม่แน่ใจ
ว่าใครจะรับผิดชอบครับ ผมไม่อยากจะให้ ๆ ผนฯ นายกรัฐมนตรีของผมต้องมารับผิดชอบ
ก็ต้องเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศด้วยครับว่า ใครจะเป็น
ผู้รับผิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีเวลาเหลืออีก ๑ นาที
๒๐ วินาที เชิญท่านรัฐมนตรีถ้าจะตอบ

นายนิศัย พิบูลสงคราม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
กระผมขออย่าประเด็นที่ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ที่ทางรัฐบาลได้เสนอเรื่องนี้เข้ามาที่
สภานั้นเราก็ได้ทำตามรัฐธรรมนูญขณะนั้น แม้กระทั่งในรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๕๐
ในบทเฉพาะกาล ๓๐๕ วรรคห้า แล้วก็ ๑๕๐ วรรคสามนั้นก็ยังเป็นสิ่งที่เราได้ปฏิบัติตาม
อย่างเคร่งครัดและถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นการตีความของคณะรัฐบาลว่าในกรณี
ของเจเทปป่านั้นการที่ได้นำเข้า ครม. เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายนนั้นเป็นเรื่องของกระบวนการ
ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเจรจาตัวสนธิสัญญาหรือสัญญาการค้าเจเทปป้าอีกต่อไป เพราะเรื่องนี้
ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว แล้วก็ได้มีการลงนามไปแล้ว โดยท่านนายกรัฐมนตรี
ทั้ง ๒ ฝ่าย ส่วนการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตนั้นเป็นเพียงเรื่องของกระบวนการ
ที่บอกว่า ต่างฝ่ายต่างจะมีการดำเนินการภายในให้เป็นการรองรับในการบังคับใช้ข้อตกลง

LIRT

ฉบับนี้ ซึ่งจะมีเวลาใช้อีก ๓๐ วัน หลังจากที่มีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูต
ขอกราบเรียนแก่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา
กระทู้ถามสดนะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป วันนี้มีกระทู้ถามทั่วไป ๒ กระทู้ นะครับ
ใช้เวลาถาม – ตอบ ๓๐ นาที อย่างที่เคยปฏิบัติ นะครับ

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง ปัญหาการจราจรและการตั้งด่านตรวจจับผู้ขับขี่
รถจักรยานยนต์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คุณทวี สุรฤทธิกุล เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณทวีครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายทวี
สุรฤทธิกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอใช้เวลาของสภาเพื่อซักถามรัฐบาลในเรื่องที่
กระผมเห็นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและสังคมของเราทุกคนในวันนี้ นั่นก็คือในเรื่อง
ของปัญหาการจราจร กระทั่งผมตั้งประเด็นว่า ปัจจุบันนี้ในเขตกรุงเทพมหานครและกั
ในตัวเมืองของจังหวัดต่าง ๆ ประสบปัญหาการจราจรติดขัดคับคั่งเป็นอย่างยิ่งซึ่งก็น่าจะ
เป็นด้วยการขาดประสิทธิภาพหรือย่อหย่อนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ยิ่งไปกว่านั้นยังเห็นว่าการปฏิบัติที่ล้าหลังไม่เสมอภาคเท่าเทียม สร้างความเดือดร้อน
และความทุกข์แก่ผู้ใช้รถใช้ถนนตลอดจนประชาชนผู้สัญจรไปมาเป็นอย่างมาก
กระผมได้อ้างถึงการตั้งด่านตรวจจับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ตามถนนหนทางในเขตเมืองต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการตรวจจับผู้ขับขี่จักรยานยนต์
ซึ่งท่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาลคนใหม่ก็ได้กล่าวถึงปัญหานี้เมื่อคราวประชุมนายตำรวจ
ในเขตนครบาลเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคมที่ผ่านมาว่า บางครั้งเดินทางไปในระยะ ๔ – ๕ กิโลเมตร
ก็เจอด่านถึง ๕ ด่าน อย่างนี้เป็นต้น -----

- ๑๐/๑

ซึ่งเรื่องเหล่านี้ครับก่อให้เกิดปัญหาจราจรติดขัด แล้วบางครั้งก็ไม่ใช่ที่เข้าใจว่า การดำเนินการเช่นนั้นมิวัตุประสงค์หรือเป้าหมายในเรื่องใด ในคำสัมภาษณ์เป็นข่าวของท่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ท่านยังรู้สึกไปอีกด้วยการกระทำอย่างนั้นเป็นการทำยอด หรือมุ่งจับให้ได้จำนวนมาก ๆ เพื่อจะได้ส่วนแบ่งรางวัลให้มาก ๆ ที่สำคัญก็คือเป็นผลงานในการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งนั้นด้วย กระทบมีข่าวข้อมูลเพิ่มเติม ขออนุญาตอ่านในเรื่องของการตั้งด่านนี้ เป็นข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อวานนี้ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ พาดหัวขึ้นต้นข่าวว่า ห้าม จร คือจราจรตั้งด่านซ้อนใน ๕ กิโลเมตร ภาณุ คือใครครับ ก็คือท่านพลตำรวจตรี ภาณุ เกิดลาภผล ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจนครบาลฝ่ายจราจร ลั่น ฝ่าฝืนปรับโทษวินัย อื้อฮา เพชรเกษมเจอ ๘ ด่าน แล้วก็มีรายละเอียดถึงคำร้องเรียนของประชาชนที่ผ่านมาทางหมายเลขโทรศัพท์ ๑๑๕๗ ว่าเส้นทางต่าง ๆ มีที่ใดบ้างที่มีด่านเป็นจำนวนมาก กระทบอยากจะให้ข้อมูลอีกว่า กระทบได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลให้เป็นคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นเลขาธิการในอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการชุดนี้ ได้รับข้อมูลจากตำรวจทั่วประเทศเป็นจำนวนมากว่า อาชีพตำรวจชั้นผู้น้อย หมายถึงตำรวจชั้นประทวน ซึ่งปัจจุบันนั้นผมอยากจะรวมถึงระดับสารวัตรและรองผู้กำกับซึ่งเป็นตำรวจชั้นรอง ๆ นี้ จำนวนมากนั้นต้องทำงานหนักเพื่อที่จะบำรุงบำเรอตำรวจผู้ใหญ่ หรือที่เป็นนายตำรวจชั้นที่เหนือกว่าขึ้นไป การทำหน้าที่เหล่านี้บางทีก็มีการทำนอกหน้าที่ มีการปรับกันข้างถนน โดยที่ไม่มีการนำเงินเข้าในคลังของหลวง มีข่าวไม่กี่วันมานี้ครับท่านประธานฯ ครับในเรื่องของการที่มีตำรวจทำนอกกริदनอกรอย กระทบได้ติดตามโทรทัศน์ช่องหนึ่ง ซึ่งก็จะเป็นโทรทัศน์สาธารณะต่อไป ช่องนี้ะครับ เขาได้ไปทำข่าวตำรวจจราจรแถวมีนบุรี โดยการซ่อนกล้อง เคี้ยวนี้เทคนิคเหล่านี้ทำง่าย กล้องมือถือก็ได้ เขาย้ายมาให้เห็นว่าตำรวจมีการเจรจากับทางเจ้าของรถบรรทุก โดยการที่ต่อราคาจากเดือนละ ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ บาท ในที่สุดก็ลงมาที่ ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ในจำนวนรถที่เขาจะขอผ่านเส้นทางนั้น เดือนละ ๕ คัน จะเห็นว่าเหล่านี้เป็นธุรกิจราชการที่น่ารังเกียจ และทำให้ประชาชนดูหมิ่นดูแคลนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าละอายเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ครับ สมัยก่อนนั้น ตำรวจที่มีเส้น หมายถึงว่าถ้าได้เป็นตำแหน่งอยู่ตรงสายปราบปรามหรือ

ว่าสายสอบสวนจะถือว่าอยู่ในสายเงินสายทอง แต่ปัจจุบันนี้ในการที่ได้มาเป็นตำรวจ
จากรานั้นถือว่าเป็นแหล่งเงินแหล่งทองที่สำคัญ เป็นเพราะอะไร ท่านประธานฯ ครับ
เพราะปัจจุบันนี้บ้านเมืองของเราเจริญขึ้นมาก รถราประเภทต่าง ๆ มีจำนวนหลายล้านคัน
โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์นั้นน่าจะมีจำนวนสัก ๔ – ๕ ล้านคัน ซึ่งก็เป็นแหล่งทรัพยากร
อันโอชะของเจ้าหน้าที่รัฐ ทั้งที่ทำตามกฎหมายและก็ที่ทำนอกกฎหมาย กระผมได้รับ
การร้องเรียนจากประชาชนที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติ
ไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติ จะมีการตั้งด่านอย่างที่เป็นข่าวนี้นะครับ เสร็จแล้วก็เริ่มต้นจาก
ตรวจใบขับขี่ ดูทะเบียนภาษีรถ เมื่อไม่พบว่าการผิดกฎหมายก็ตรวจค้นทุกซอกทุกมุมครับ
พยายามจะหาอุปกรณ์ที่ชำรุด แม้กระทั่งตรวจตามเสื้อผ้าที่เขาใส่มา เพื่อว่าจะพบสิ่งผิด
กฎหมายซุกซ่อนไว้ ท่านประธานฯ ไม่ต้องไปดูหรือครับเรื่องหมวดกันนี้เอง เดียวนี้มี
แฟ้มกันหมวดกันนี้อีกเยอะแยะ บางทีก็เป็นแค่หมวดเก็บ หมวดอะไรก็มี-----

- ๑๑/๑

อันนี้ก็สามารถจับผิดได้เช่นเดียวกัน รวมทั้งผู้ที่แม่จะใส่หมวกถูกระเบียบ แต่เกิดชำรุดเก่าไปบ้างอะไรไปบ้าง ก็มีเจ้าหน้าที่พยายามที่จะหาช่องทางในการที่จะใช้ ช่องโหว่ตรงนั้นมาดำเนินการเพื่อเป็นประโยชน์ของตน กระผมอยากจะเรียนถามรัฐบาล ผ่านไปยังท่านประธานฯ ครับว่า รัฐบาลมีตัวเลขหรือไม่ว่าคนที่จี้จักรยานยนต์นี้เป็นอาชญา กรกี่คน มีรายได้เข้าหลวงเป็นค่าปรับในการกระทำผิดกฎหมายนั้นปีละเท่าใด แบ่งให้ ท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นเท่าใด รายได้คงจะมหาศาลนะครับจึงต้องมีการตั้งด่าน ประเภที่อย่างซุกซม กระผมอยากจะเรียนถามท่านผู้รักษากฎหมายเหล่านี้ว่า ได้ศึกษา รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนบ้างหรือไม่ คนที่เขาจี้จักรยานยนต์เขาข้อง ใจว่ารถจักรยานยนต์ของพวกเขาเป็นภัยต่อสังคมเพียงใด แน่แน่นอนครับ เราจะเห็นข่าว บางทีวัยรุ่นก็ไปเอาจักรยานยนต์นี้มาแข่งกัน ทำลายกัน เป็นที่หวาดเสียวในถนนที่ตัดใหม่ หรือที่เปลี่ยว ๆ ทั้งหลาย ในเรื่องเหล่านี้เขาบอกว่าพวกเขาฝ่ายเดียวหรือที่เป็นฝ่ายที่เป็นผู้ก่อ เหตุร้ายต่อสังคม บรรดารถส่วนบุคคลต่าง ๆ มีการดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร บางทีเราจะ พบว่าในที่คับขัน เช่น ตามทางเลี้ยวหรือที่คอสะพาน บรรดารถส่วนบุคคลนี้ที่เบียดเสียด ปาดกันขึ้นไป กระผมเจอด้วยตนเองเพราะกระผมต้องไปส่งลูกทุกวันทีโรงเรียนหวัง แยกลาดพร้าวนี้เป็นแยกที่ฝักขีเยอะที่สุดครับ คือมีตำรวจผมเห็นมกกฎ เห็นข้อชัยพลกษณ์นี้ยืน เต็มไปหมด แล้วทางนั้นก็มีทางที่เป็นที่เลี้ยวที่ขึ้นสะพานเยอะมาก ตำรวจเขามีเทคนิคครับ เขาจะหันหลังให้รถที่ผ่านไปมา รถที่เขาปาดกันเข้าไปในทางคับขันเหล่านั้นเขาไม่เห็น หรือครับ เขาเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ มีอาชีพตำรวจดี ๆ ไม่ชอบ ชอบเป็นเกษตรกร เพราะฉะนั้นในลักษณะของการทำอย่างนี้เป็นการกระทำผิดซึ่งหน้า ผมเคยเรียนถามตำรวจ บางท่านลูกศิษย์ผมที่เป็นตำรวจว่าเขาทำอย่างนั้นทำไม เขาบอกว่าถ้าเผื่อไปจับเข้าอะไรเข้า อาจจะทำให้เราจืดจางมากไปอีก อันนี้ก็ฟังดูตลกนะครับ กระผมได้ยื่นเรื่องราวตำรวจ สมัยก่อนนี้อธิบดีตำรวจท่านหนึ่งเห็นอุบัติเหตุจากรถชนกันข้างหน้าท่านลงไปดำเนินการ เลยนะครับ ทั้งที่ท่านเป็นถึงอธิบดีตำรวจ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่าแท้ที่จริง แล้วไม่ว่ารถยนต์ประเภทใดก็มีการก่อการกระทำที่ผิดกฎหมายด้วยกันทั้งสิ้น กระผมอยาก จะให้ตำรวจนั้นได้ปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ได้ทำหน้าที่อย่างเสมอภาค ได้ทำหน้าที่อย่าง สมบูรณ์ให้ความสบายใจ กิริยามารยาทของตำรวจก็อีกอย่างหนึ่งครับ ท่านจะเห็นการวาง

ท่าทางของตำรวจตามท้องถนนนั้นเหมือนลักษณะข่มขู่ พยายามที่จะทำให้ดูน่ากลัว มีการชี้หน้า มีการชี้รถยนต์ที่ผ่านไปมา กระผมก็เคยเจอบ้างเวลาที่เปลือไฟฟ้าแดงก็ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน แต่ว่าก็ได้รับการปฏิบัติที่ไม่ค่อยสุภาพนัก ผมอยากจะให้ตำรวจนั้นใช้ความสุภาพ ใช้การยิ้มแย้ม ใช้การอ่อนน้อม ตำรวจจราจรเป็นอาชีพที่อาจจะลำบาก เพราะต้องยืนตากแดดตากฝน หน้าที่ก็หน้าฝนลำบากมาก แต่เราก็ต้องถือว่ามื่ออาชีพ เราจะต้องดำเนินการในลักษณะของผู้ที่ประชาชนอุ่นใจได้ ไว้วางใจได้-----

เพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติบอกว่า ในถนนบางสายนั้นมีการตั้งด่านอย่างที่ว่า ถีบยิบ แต่สังเกตว่าจะมีเฉพาะกลางวัน ทำไมละครับเวลาที่ก่ออาชญากรรมกันในเวลากลางคืน ส่วนใหญ่นั้นตำรวจไม่ไปดำเนินการ สภาแห่งนี้ได้อนุมัติงบประมาณปี ๒๕๕๐ ชื่อ จักรยานยนต์สำหรับสายตรวจ ผมจำได้ว่าหลายหมื่นคันครับ เป็นเงินหลายพันล้านบาท รวมทั้งจัดให้มีการเช่ารถยนต์สายตรวจอีกประมาณ ๒,๐๐๐ – ๓,๐๐๐ คัน คันหนึ่งต่อเดือน นะครับ คันเล็ก ๆ หน่อยก็ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท คันใหญ่หน่อยก็ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท พวกเรา เคยเห็นไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ ว่ารถยนต์เหล่านี้ สายตรวจเหล่านี้ จักรยานยนต์ เหล่านี้ได้ดำเนินการอย่างไรในการออกตรวจชอกชอยให้เป็นที่อุ่นใจของประชาชน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ความย่อหย่อนในการใช้กฎหมาย และยิ่งไปกว่านั้นก็ยังสร้างพิษร้ายให้กับสังคม ในการที่ถูกการเพาะปลุกในเรื่องของการย่อหย่อนนี้ไปสู่ประชาชนด้วย ดังนั้นกระผมจึง อยากจะกราบเรียนถามไปยังรัฐบาลในคำถามส่วนแรก อยากจะให้ตอบสัก ๒ ข้อแรก ไปพร้อมกันก็คือว่า

ในคำถามข้อแรกครับ รัฐบาลมีนโยบายหรือแผนเกี่ยวกับการตั้งด่านตรวจจับ ผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรเพื่ออะไร มีหลักปฏิบัติอย่างไร หรือว่าหากจะว่ากันไป ในรายละเอียด การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับการควบคุมจราจรในพื้นที่ กรุงเทพมหานครและตัวเมืองของจังหวัดต่าง ๆ นั้น มีเกณฑ์มาตรฐานในการบังคับใช้ กฎหมายแก่ผู้ขับขี่รถยนต์แต่ละประเภทอย่างไร แล้วก็ในคำถามที่ ๒ ที่ถามไปเลยนี้ ก็คือว่า รัฐบาลมีแนวทางในการสร้างความยุติธรรมแก่ประชาชนผู้ขับขี่รถยนต์ประเภท ต่าง ๆ โดยไม่เลือกปฏิบัติหรือไม่อย่างไร กระผมขอเรียนถามเพียง ๒ ข้อนี้ก่อน แล้วถ้าหาก รัฐบาลไม่ตอบเย็นเย็นจนเกินไป กระผมก็จะมีเวลาเหลือที่จะเรียนอีกคำถามหนึ่ง ในช่วงต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ มีเวลา เหลือสำหรับกระทู้นี้ประมาณ ๑๕ นาทีครับ

นายชาญชัย ลิขิตจิตตะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตตะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ตอบกระทู้ของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ สำหรับคำถามที่ท่านสมาชิกฯ ได้ตั้งกระทู้ผมขอเรียนอย่างนี้ครับว่า เรื่องแผนและนโยบายเกี่ยวกับการตั้งด่านตรวจจับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรนั้น ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสืออยู่ ๒ ฉบับด้วยกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ ในหนังสือฉบับแรกจะพูดถึงการตั้งด่านว่าแบ่งออกเป็น ๓ อย่างด้วยกัน

อันที่ ๑ ก็คือด่านตรวจ ด่านตรวจนี้จะเป็นสถานที่ถาวร การตั้งด่านตรวจที่ถาวรนี้จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจค้น จับกุมผู้กระทำความผิดในเขตทางเดินรถแล้วก็ทางหลวง สำหรับจุดตรวจนี้ก็เป็นสถานที่ตั้งขึ้นมาชั่วคราวเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรเช่นเดียวกัน แต่ว่าระยะเวลาจะกำหนดไว้ไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมงนะครับ ก็จะตั้งได้เฉพาะเท่าที่มีความจำเป็น และเมื่อเสร็จภารกิจแล้วก็ต้องมีการยุบเลิกด่านนี้ไป

- ๑๓/๑

อันที่ ๒ ก็คือจุดสกัด อันนี้เป็นจุดที่ตั้งขึ้นมาด้วยความฉุกเฉิน ในกรณีที่มีฉุกเฉินและมีความจำเป็นจริง ๆ เมื่อปฏิบัติภารกิจแล้วจะต้องยุบเลิกไปทันทีเช่นเดียวกัน ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นด้านตรวจ จุดตรวจ หรือจุดสกัดก็ดี ในคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องมีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้า ต้องแต่งรูปแบบตำรวจ ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย ในหนังสือกำกับว่าในการตรวจค้นจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายนั้น จะต้องปฏิบัติหน้าที่เคร่งครัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วก็ประมวลระเบียบตำรวจที่เกี่ยวกับคดีโดยเคร่งครัด

อีกข้อหนึ่งก็คือว่าการตั้งจุดตรวจก็ดี หรือจุดสกัดก็ดี ให้ทุกหน่วยงานประสานกัน โดยเฉพาะหน่วยที่อยู่ใกล้เคียงกันนั้น ห้ามมิให้มีการตั้งจุดสกัดหรือจุดตรวจซ้ำซ้อน หรือใกล้กันจนเกินไป ซึ่งอาจจะทำให้ประชาชนที่สัญจรไปมาได้รับความเดือดร้อน อันนี้มีคำสั่งที่ชัดเจนว่าให้คำนึงถึงความสะดวกของประชาชนที่สัญจรไปมา ที่สำคัญก็คือว่าผู้บังคับบัญชาจะต้องมีการออกตรวจเพื่อดูว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในจุดตรวจต่าง ๆ มีความประพฤติปฏิบัติเป็นไปตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ หลักเกณฑ์วางไว้หรือไม่ แล้วก็เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในด่านหรือจุดสกัดจุดตรวจทั้งหลายฉวยโอกาสปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เช่น มิให้มีการเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ใช้รถที่ทำความผิดกฎหมาย อันนี้เราทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือกำกับในเรื่องนี้อย่างเคร่งครัดว่าผู้ใดประพฤติผิดไปจากที่มีคำสั่งแล้วจะต้องถูกดำเนินคดีทั้งทางอาญาและทางวินัย อันนี้เป็นหนังสือฉบับแรก หนังสือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ จะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจราจรทั่วไปไว้ว่า ในการตั้งจุดตรวจก็ดี จุดสกัดก็ดี จะต้องมีการแผนปฏิบัติงานที่แน่ชัด จะต้องไม่ทำให้เกิดปัญหาการจราจร ไม่ให้พื้นผิวการจราจรนั้นต้องเสียไป เพื่อไม่ให้ประชาชนนั้นเดือดร้อน หนังสือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ยังมีผลใช้บังคับ แล้วก็ข้อสำคัญก็คือว่าในกรณีที่มีการตั้งจุดตรวจหรือจุดสกัดแล้วถ้าหากทำให้การจราจรติดขัดจะต้องยกเลิกทันที แล้วไม่ให้ทำในเวลาที่เป็นเวลาเร่งด่วนที่คนใช้รถใช้ถนนมาก เราจะสังเกตเห็นว่าจุดตรวจจะมีเฉพาะวันหยุดราชการแล้วก็มีไม่ถึง ๒ - ๓ ชั่วโมงก็เลิกแล้ว ทั้งนี้ก็ไม่ใช่เพื่อจะไปเข้มงวดกวดขัน เพื่อที่จะไปเอาค่าปรับหรืออะไรหรอกครับ ทำก็เพื่อที่จะให้เกิดความเรียบร้อย ให้การจราจรเป็นไปโดยสะดวก

แล้วก็เพื่อจับกุมผู้ที่ทำผิดกฎหมาย ซึ่งเราอาจจะเห็นว่ารถจักรยานยนต์ถูกจับมาก อันนี้ก็เพราะเหตุว่ารถจักรยานยนต์นั้นมีจำนวนมากกว่ารถยนต์ แล้วก็ข้อที่กระทำผิดที่จับที่รถจักรยานยนต์จะมากกว่า ก็เลยทำให้เข้าใจว่ารถจักรยานยนต์นั้นตำรวจคอยจับพวกนี้ ก็เราจะเห็นจากสถิติที่ทางเจ้าพนักงานตำรวจทำไว้ เมื่อเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๐ ในเขตนครบาล คนขับรถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัย ๑,๔๒๒ คน ไม่มีใบขับขี่ ๔,๒๐๐ คน-----

- ๑๔/๑

ส่วนคนขับรถยนต์ในนครบาลไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ๓,๒๗๒ คน ไม่มีใบอนุญาต ๑,๕๗๖ คน สำหรับในท้องที่ตำรวจภูธรผสมขอแยกเฉพาะภาค ๗ ซึ่งจะประกอบด้วย นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร สมุทรสงครามนั้นะครับ คนที่ขับรถจักรยานยนต์ไม่สวมหมวกนิรภัยจะมี ๘,๑๖๔ คน ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ ๑๒,๗๘๒ คน ส่วนคนขับรถยนต์ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ๖๐๐ คน ไม่มีใบอนุญาต ๑,๒๔๐ คน นอกจากนี้แล้วอุบัติเหตุที่เกิดจากการจราจรทางบกทั่วราชอาณาจักรเมื่อปี ๒๕๔๕ ก็ปรากฏว่ารถจักรยานยนต์เกิดอุบัติเหตุสูงกว่ารถยนต์ประเภทอื่น ๆ ซึ่งรถจักรยานยนต์จะเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด ๓๕,๗๕๐ คัน ส่วนรถยนต์นั่ง ๔๒,๐๕๑ คัน รถบรรทุก ๑๐ ล้อ ๔,๗๑๕ คัน จะเห็นว่าสัดส่วนของรถจักรยานยนต์จะมากกว่ารถยนต์นั่งโดยทั่วไป อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้มีคำสั่ง มีนโยบายที่แนบมาให้เจ้าพนักงานตำรวจจราจรได้ดำเนินการโดยเคร่งครัด สำหรับหลักเกณฑ์แล้วก็การบังคับใช้กฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมนี้ะครับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีหนังสืออภัยฉบับหนึ่งถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแล้วก็ตำรวจภูธรภาค ๑ – ๕ เรื่องบังคับใช้กฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยบนท้องถนน คือจะให้ทุกหน่วยไม่ว่าจะเป็นภาคราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำชับให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ประพฤติปฏิบัติตามกฎหมายจราจรให้เป็นตัวอย่างกับประชาชนในท้องที่

อันที่ ๒ มาตรการในการจับปรับผู้กระทำความผิดกฎจราจร ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ขับขี่รถเร็วเกินอัตรา ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ไม่สวมหมวกนิรภัยหรือคัดแปลงรถ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็มีการกำชับว่าให้ทุกหน่วยดำเนินการกวาดจับกุมและดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เป้าหมายก็คือเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎจราจรและให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ขับขี่เอง รวมทั้งผู้ใช้รถใช้ถนนด้วย นอกจากนี้แล้วเจ้าพนักงานตำรวจจราจรจะต้องรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามแบบตารางที่กำหนดเอาไว้ภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีนโยบายเพิ่มเติมอีกว่าทุกหน่วยจะต้องมีการบูรณาการในการแก้ไขปัญหาการจราจรเพื่อลดการสูญเสียโอกาส การดำเนินธุรกิจของประชาชน และการสูญเสียเวลาของครอบครัวที่ใช้ไปกับการเดินทางบนท้องถนน

LIRT

ข้อต่อไปก็คือว่าเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
เป็นธรรม มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ ข้อสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือว่า
ในการบังคับใช้กฎหมายนั้นห้ามมิให้มีการสุมจับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรโดยเด็ดขาด
การจับกุมจะต้องทำโดยเปิดเผยเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ ถ้าหากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับ
เรื่องนี้ เมื่อมีการสอบสวนแล้วมีมูลเป็นความจริงจะต้องถูกลงโทษโดยเด็ดขาด ขอขอบคุณครับ

- ๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ยังมีเวลาเหลืออีก ๔ นาที
เชิญถามต่อเนื่อง

นายทวี สุรฤทธิกุล : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี
ด้วยครับที่ได้กรุณาให้ข้อมูลต่าง ๆ ผมมีข้อแย้งนิดเดียวท่านประธานฯ ครับ ก็คือในส่วนที่
ท่านรัฐมนตรีพูดถึงว่าไม่ได้มีการตั้งด่านเพื่อที่จะหาเงิน หาทอง แต่อันนี้เป็นคำพูดของ
พลตำรวจโท อัสวิน ขวัญเมือง ขออนุญาตเอ่ยชื่อที่เป็นข่าว แล้วท่านประชุมที่สโมสรตำรวจ
เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม มีข้อความว่า ถนนบางสายระยะเพียง ๕ กิโลเมตรมีด่านจราจร ๕ ด่าน
ทำให้การจราจรติดขัดชาวบ้านเดือดร้อน ไม่ต้องทำยอดส่งนาย พุดกษยาคนให้เข้าใจ
หากทะเลย สว.จร. จะถูกลงโทษทางวินัยทันที อีกข่าวหนึ่งครับจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
เช่นเดียวกันวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๐ ที่กิตติาคารสุกโกคา สยามสแควร์ บ่ายวันที่ ๒๑
สหพันธ์การขนส่งทางบกแห่งประเทศไทย จัดแถลงข่าวเรื่องส่วยทางหลวงภาค ๒ จะไป
ทิศทางไหน โดยนายทองอยู่ คงขัน เลขานุการสหพันธ์กล่าวถึงหนังสือที่ทำถึงนายฯ แล้วก็
บอกว่าพวกเราผู้ประกอบการนี้ขอให้หยุดซื้อหยุดขายสติ๊กเกอร์ รวมทั้งตำรวจทางหลวงก็
อย่าร่วมกระทำผิดปล่อยให้รถบรรทุกทุกหนักเกินที่มีสติ๊กเกอร์วิ่งบนทางหลวง อันนี้ก็จะอาจจะ
เป็นนอกเรื่องไป นอกจากตำรวจจราจรแล้วก็มีตำรวจทางหลวงด้วย อย่างไรก็ตาม
ท่านประธานฯ ครับ ในเวลาที่เหลืออีกเล็กน้อยอยากจะถามเป็นคำถามไปยังรัฐบาล แล้วก็
เพื่อนสมาชิกฯ ก็ฝากปัญหาอีกเยอะ เวลาเราน้อยนะครับ บางทีเราอาจจะต้องมีการพูดคุยกัน
เรื่องนี้เป็นญัตติใหญ่ เพราะการย่อหย่อนทางวินัย การใช้กฎหมายเหล่านี้ก่อให้เกิดความ
ย่อหย่อนทางวินัยของประชาชนซึ่งส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ต่างคนต่างเห็นแก่ตัวอย่าง
มากมาย อาจจะต้องมีการมาดูแลระเบียบสังคมเหล่านี้ต่อไปด้วย เพราะนั้นในประเด็นปัญหา
ที่ตำรวจจราจรได้ดำเนินการต่าง ๆ อย่างไม่ค่อยเป็นธรรม อยากจะถามรัฐบาลว่า ใน
ภาพลักษณ์ของตำรวจที่ตกต่ำกันอย่างมากแล้วเรากำลังมีการปรับปรุงโครงสร้างตำรวจนี้
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะมีการแก้ไขหรือไม่อย่างไรในการดำเนินการตรงนั้น ที่สำคัญ
ท่านประธานฯ ครับ ก็คือถ้าประชาชนเจอเรื่องร้าย ๆ กับเขาอย่างนี้เขาจะมีการปกป้องตนเอง
หรือดำเนินการอย่างไรกับตำรวจที่ปฏิบัติเกินเลยหน้าตาอย่างนั้นได้บ้าง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีรับ
ท่านมีเวลา ๑.๔๐ นาที

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ที่ทาง พลตำรวจโท อัสวิน
ขวัญเมือง ที่ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ตามที่ลงไปแล้วนั้นก็จะมีการตั้งด่านซึ่งผิดจาก
คำสั่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดเอาไว้แล้วครับ ที่กำหนดเป็นข่าวก็คือมีถนน
กาญจนาภิเษก ถนนเพชรเกษม พระราม ๒ รามอินทรา ทางรถไฟสายเก่าอะไรต่าง ๆ เหล่านี้
ทาง พลตำรวจตรี ภาณุ เกิดลาภผล ก็ได้มีการสั่งยกเลิกไปแล้ว แล้วก็ได้กำชับผู้บังคับบัญชา
ให้เจ้าพนักงานตำรวจจราจรให้ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยเคร่งครัด
สำหรับภาพลักษณ์ของตำรวจนี้กระผมขอเรียนว่า ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่ง
อยู่แล้วในข้อ ๕ ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีและ
ช่วยกันสร้างภาพลักษณ์ของตำรวจจราจรให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประชาชน อันนี้ผมขอเรียน
ให้ท่านประธานฯ ทราบว่า คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอยู่แล้ว ส่วนที่ท่านสมาชิก
สภาฯ ผู้ทรงเกียรติท่านตั้งข้อสังเกตไว้กระผมก็จะขอรับไป แล้วก็แจ้งไปให้สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติได้เข้มงวดกวดขันกับเจ้าหน้าที่ต่อไป

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผล
ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา
กระทู้ถามที่ ๑ ก่อนที่จะไปถึงกระทู้ถามที่ ๒ ผมขออนุญาตประกาศผลการเลือก
ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งกรรมการตรวจนับคะแนนรายงาน
ผลแล้ว มีบัตรลงคะแนน ๑๐๕ ใบ ไม่มีบัตรเสียคะแนนรับ ผล ๕ ลำดับแรก

LIRT

ลำดับที่ ๑ นายสมชัย ฤชุพันธุ์	ได้ ๗๒ คะแนน
ลำดับที่ ๒ นายพินิต อารยะศิริ	ได้ ๕๕ คะแนน
ลำดับที่ ๓ พลตำรวจเอก ชาญชัย เปียรเลิศ	ได้ ๕๔ คะแนน
ลำดับที่ ๔ นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	ได้ ๔๓ คะแนน
ลำดับที่ ๕ พลเรือเอก เกษะหลัก เจริญรักษ์	ได้ ๔๐ คะแนน
ลำดับ ๖ ๗ ๘ ถัดลงไปก็มีได้ ๓๕, ๓๘, ๓๙ ลงไปตามลำดับ ไม่มีคะแนน	

เท่ากันนะครับ-----

- ๑๖/๑

ดังนั้นโดยผลจาก ๕ ท่านสูงสุด ๒ ลำดับแรกก็จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของกรรมการข้าราชการ
ด้านฝ่ายวุฒิสภาก็คือ ๑. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ ๒. นายพินิต อารยะศิริ และ
๓ ลำดับหลังก็จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร ก็คือพลตำรวจเอก ชานูชิต เพียร
เลิศ นายไพโรจน์ พรหมสาส์น และ พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ กรุณารับทราบนะ
ครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเป็นการพิจารณา
กระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง ปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน
ซึ่งคุณกัญญา ศิลปอาชา เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกัญญากรับ
 นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
 ดิฉัน กัญญา ศิลปอาษา ท่านประธานฯ คะ สังคมไทยต้องรับทราบเรื่องราวปัญหา
 พฤติกรรมในทางที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชน ข่าวแล้วข่าวเล่า ซึ่งนับวันก็จะทวีความเลวร้าย
 และรุนแรงมากขึ้น หลายกรณีทำให้เกิดยูอาชญากร โดยที่เราไม่ต้องการให้มี
 ข่าวหน้า ๑ ของหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏก็มีตั้งแต่เรื่องนักเรียนหญิง ๔ – ๕ คน รุมตบตี
 เตะเพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกัน ข่าวการรับน้องที่โหดร้ายของนักศึกษาอาชีวะ ซึ่งทำให้
 เพื่อนรุ่นน้องอาการสาหัส กรณีนักเรียน ม. ๓ แค้นที่ถูกครูตีจึงลากไม้ตะปูดึงหัวครูจน
 เลือดอาบ คดีเด็กอายุ ๑๔ ปี ๖ คน เรียงคิวข่มขืน แล้วก็ฆ่าเหยื่อ แล้วก็ข่าวอื่น ๆ อีกมาก
 ทั้งที่ปรากฏต่อสาธารณะ และไม่ปรากฏ นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องราวความประพฤติ
 ที่ไม่เหมาะสมของเด็ก และเยาวชนอีก แนนอนคะ ท่านประธานฯ ว่าสาเหตุของ
 พฤติกรรมเหล่านี้อาจจะแตกต่างกันไปในรายละเอียด แต่พื้นฐานเงื่อนไขบางอย่าง
 มีความเหมือนกัน ซึ่งผู้รับผิดชอบในสังคมจะละเลยไม่ได้ เงื่อนไขเหมือนกันเหล่านั้น
 ที่สำคัญคงไม่พ้น เรื่องแรกก็คงเป็นพื้นฐานของครอบครัวนะคะ เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่
 จะมาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่น พ่อแม่ไปคนละทิศคนละทาง หรือไม่ก็ไม่มีเวลาให้ลูก
 บางครอบครัวก็เลี้ยงลูกด้วยเงิน นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องอิทธิพลของสื่อ โดยเฉพาะ
 สื่อโทรทัศน์ ทุกวันนี้ละคร ที.วี. มักจะมีแต่เรื่องของการตบตี คำว่ากัน ใช้ถ้อยคำรุนแรง จน
 เด็กและเยาวชนที่เขาดูทุก ๆ วันก็ซึมซับ แล้วก็ชินชากับเรื่องเหล่านี้ คงจะบอกได้ว่า
 ในชีวิตจริงการที่เราจะไปเห็นคนตบตีกันด้วยตาแท้ ๆ ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นง่าย ๆ
 แต่ความชินชานี้เกิดขึ้นจากการซึมซับมาจากละคร ที.วี. เป็นหลัก นอกจากนั้นยังมีอิทธิพล
 ของสื่อออนไลน์ก็เช่นกัน มีความรุนแรง แล้วก็เข้าไปในทางลามกอนาจาร
 มากยิ่งขึ้น สาเหตุอื่น ๆ ก็มีอีก แต่ที่พูดนั้นเป็นสาเหตุหลัก ๆ ครั้นเด็กและเยาวชน
 อาจจะลองหาตัวอย่างดี ๆ ในสังคมไว้เป็นที่ยึดเหนี่ยวก็ช่างแสนลำบากนะคะ ในทุก
 วงการก็มักจะมีคนทำให้เกิดรอยด่างพร้อย ในที่นี้ก็ไม่เว้นแม้แต่วงการสงฆ์ วงการ

LIRT

ครูบาอาจารย์ นักการเมือง ข้าราชการก็มีทั้งนั้น แล้วต้องยอมรับนะค่ะว่า เรื่องค้างพริ้ว เหล่านี้มักจะได้รับสัมปทานหน้า ๑ หนังสือพิมพ์เป็นประจำ ส่วนข่าวดี ๆ ก็จะได้ยู่ หน้าใน (ถ้าได้ลงข่าว) นะคะ ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ เด็กที่มีปัญหา เมื่อมาโรงเรียน ก็มักจะนำปัญหาเหล่านี้มาเพื่อแผ่เพื่อนด้วย พ่อแม่ส่งลูกมาโรงเรียนก็หวังจะให้ลูกได้ วิชาความรู้ ได้เพื่อนที่ดี ๆ แล้วก็กลับบ้านอย่างปลอดภัย -----

- ๑๓/๑

แต่ทุกวันนี้พ่อแม่ไม่มีความมั่นใจอย่างนั้นแล้วนะคะ โดยเฉพาะพ่อแม่ที่มีลูกอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ได้ชื่อว่าจะใช้ความรุนแรง ทุกวันก็ต้องนั่งวิตกว่า วันนี้ลูกจะได้กลับบ้านอย่างสมบูรณ์เหมือนตอนขาไปหรือไม่ การแก้ปัญหาเรื่องพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนนี้ แน่แน่นอนว่าไม่สามารถที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งจะทำได้โดยลำพังคงจะต้องแก้ปัญหาดูด้วยกันเป็นระบบ อย่างไรก็ตามสถานศึกษาเป็นหน่วยที่สำคัญยิ่งในเรื่องนี้ที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเยียวยา และคิดค้นก็ไม่เชื่อนะคะว่า การลงโทษอย่างเดียวจะเป็นการแก้ปัญหา เพราะว่ามูลเหตุที่แท้จริงของปัญหาไม่ได้ถูกแก้ไขด้วยการลงโทษ บทบาทของครูอาจารย์ทุกวันนี้จะต้องไม่หยุดอยู่แค่ที่ตัวเด็ก หลายกรณีเมื่อเกิดปัญหาคูอาจารย์จะต้องทำหน้าที่สืบค้นไปจนถึงบ้านว่า บ้านของลูกศิษย์ของตนมีปัญหาในเรื่องครอบครัวหรือไม่ ซึ่งครูอาจารย์หลายท่านก็ทำหน้าที่ได้อย่างดีในเรื่องเหล่านี้ในฐานะที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักของรัฐที่กำกับดูแลสถานศึกษา แล้วก็ปมเพาะความงอกงามของเด็กและเยาวชน ในวันนี้ดิฉันจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้ค่ะ

ข้อแรก กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการในการปลูกสร้างจิตสำนึกให้เด็กแล้วก็เยาวชนมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อที่ ๒ กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการและนโยบายให้กับโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ ในการดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมอย่างไร ในเบื้องต้นขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีแค่นี้ก่อนค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐบาลครับ

นายวรากรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพและท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ กระผม นายวรากรณ์ สามโกเศศ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้ตอบชี้แจงกระทู้ถาม กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกฯ

ผู้มีเกียรติดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการในการปลูกสร้างจิตสำนึกให้เด็ก

สนช. ๕๘

เยาวชน ๑๗/๒

และเยาวชนไทยทุกคนมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี รวมทั้งมีพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยได้ประกาศนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน คุณธรรมนำความรู้ กำหนดคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ เป็นคุณธรรม สำคัญของการดำรงชีวิต กระทรวงศึกษาธิการได้นำนโยบายดังกล่าวสู่การปฏิบัติ โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ในสถานศึกษาจำนวนประมาณ ๑๕ ล้านคน ได้รับการปลูกฝังค่านิยมในการนำคุณธรรมมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้แก่

๑. ปรับปรุงการเรียนการสอนในกลุ่มสาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม

และหน้าที่พลเมือง เพื่อให้โรงเรียนทุกแห่งสามารถจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ ทุกคน เรียนสาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรมและหน้าที่พลเมืองทุกภาคเรียน ทุกชั้นปี อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ในช่วงเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสภาการศึกษาพัฒนาผู้บริหารและครูผู้สอนกว่า ๒๐,๐๐๐ คน แล้วร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม ถวายความรู้แก่พระสงฆ์ระหว่างปี ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๕๐ จำนวน ๔,๐๐๐ รูป เพื่อทำหน้าที่ครู พระสอนศิลปกรรมในสถานศึกษา และสนับสนุนการปฏิบัติงานในสถานศึกษา พร้อมจัดทำหนังสือเรียนพระพุทธศาสนาให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือเรียนหน้าที่พลเมืองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ระดับชั้นละ ๑ เล่ม จัดพิมพ์เล่มละ ๓ แสนเล่ม โดยแต่ละระดับจะมีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีหนังสืออ่านเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในกรอบคุณธรรม จริยธรรมอันดี นอกจากนี้ยังได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวม ๑๗ เล่ม แต่พิมพ์เล่มละ ๔๘,๐๐๐ เล่ม เพื่อเป็นหนังสืออ่านเสริมสำหรับนักเรียน นอกเหนือจากหนังสือที่กำหนดให้เรียนในแต่ละระดับชั้นเรียนแล้ว

๒. ส่งเสริมการเรียนการสอนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทุกช่วงชั้น

โดยพัฒนาหนังสือเรียน ๖ เล่ม และหนังสืออ่านประกอบเพื่อเผยแพร่ไปยังโรงเรียนทุกแห่ง

ทั่วประเทศ พร้อมทั้งอบรมผู้บริหาร ครูผู้สอนและศึกษานิเทศก์จากทุกเขตพื้นที่การศึกษา
จำนวน ๑,๒๔๖ คน ให้สามารถนำร่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน ๑,๓๕๐ โรงเรียน

- ๑๘/๑

๓. พัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธให้เป็นแบบอย่างในการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้หลัก ศีล สมาธิ ปัญญา และได้ติดตามสนับสนุนโรงเรียนวิถีพุทธที่มีประมาณ ๑๘, ๕๒๓ แห่งทั่วประเทศ แล้วกำหนดโรงเรียนวิถีพุทธต้นแบบประมาณ ๒,๐๐๐ โรงเรียน ในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑ ได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ที่ปทุมธานี ศึกษาร่วมกับพระร่วมกับศึกษานิเทศก์ ๑,๔๒๔ รูป/คน เพื่อพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธ เป็นรายโรงเรียนพร้อมผลิตสื่อพัฒนาโรงเรียนวิถีพุทธ ๒๕,๐๐๐ ชุด

๔. ส่งเสริม สนับสนุน การใช้กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี เป็นเครื่องมือในการสอนคุณธรรมภาคปฏิบัติ โดยทั้งพัฒนาครูผู้สอนและสนับสนุน การจัดชุมนุมลูกเสือในทุกเขตพื้นที่ โดยเน้นคุณธรรม ๘ ประการ ในรอบปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมามีเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมกว่า ๔ แสนคน และจัดค่ายคุณธรรมเพื่อส่งเสริม ให้เยาวชนไทยทำความดีถวายในหลวง โดยนำเยาวชนเข้าร่วมโครงการ ๑๘,๓๒๐ คน ใน ๑๔,๒๔๐ โครงการ ซึ่งได้มีการคัดเลือกเป็น โครงการดีเด่นเพื่อเผยแพร่เป็นแบบอย่าง ๑, ๔๒๔ โครงการ โดยเป็นโครงการที่ได้กระตุ้นให้เกิดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ เช่น โครงการรักษาวาสสวนตัว โครงการบริโภคด้วยปัญญา โครงการ รักสัตว์ โครงการรักษาน้ำสิ่งแวดล้อมถวายในหลวง เป็นต้น

๕. จัดค่ายดนตรีนาฏศิลป์ภาคฤดูร้อนเพื่อเป็นสื่อในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอย่างครบวงจร มีเข้าร่วมกิจกรรมจากทุกเขตพื้นที่ ๖๐,๐๐๐ คน

๖. จัดทำโครงการแผนที่ความดี เยาวชนค้ำชูธรรมนำสื่อความดี โดยจัดค่าย พัฒนา พระ ครู และนักเรียน ๑,๐๕๐ รูป/คน เพื่อจัดทำโครงการและผลิตสื่อภาพยนตร์สั้น นำเสนอบุคคลในชุมชนที่สมควรเป็นตัวอย่าง

๗. เผยแพร่หนังสือรวมงานวิจัยการปลูกฝังคุณธรรมใน ๑๐ ประเทศ หนังสือการปลูกฝังคุณธรรมรายการละ ๑๕,๐๐๐ เล่ม พร้อมซีดีพุทธธาตุเปิดดวงตาไปยัง สถานศึกษาทั่วประเทศ จึงกล่าวได้ว่าในรอบปีที่ผ่านมา หน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวง ศึกษาธิการได้ร่วมกันดำเนินการตามนโยบายและมาตรการที่ได้ให้แนวทางไว้อย่าง แพร่หลาย มีการดำเนินกิจการสำคัญโดยสรุปได้แก่ กิจกรรมค่ายประเภทต่าง ๆ และจิตอาสา จำนวน ๑,๑๔๓,๓๔๐ คน กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและ โครงการงานคุณธรรม จำนวน

๑๐๖,๔๕๐ คน โครงการงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ จำนวน ๑,๒๔๒ โครงการ โครงการเยาวชนไทยทำดีถวายในหลวง จำนวน ๑๔,๒๔๐ โครงการ กิจกรรมสำหรับครูผู้บริหารสถานศึกษาพระสงฆ์ เครือข่ายชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๑๖๐,๐๐๐ คน ภายใต้กรอบนโยบายและการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงศึกษาธิการได้มุ่งมั่นพยายามปลูกสร้างจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้ตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม ลดการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เพื่อนำพาสังคมไทยสู่สังคมแห่งคุณธรรม

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ นั้น กระผมขอตอบดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม โดยมีนโยบายให้สถานศึกษาทุกระดับ ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า ปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ทั้งสภาพปัญหาครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ และกระแสนวัตกรรมเทคโนโลยี สื่อสมัยใหม่ ดังนั้นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้เรียนรู้วิธีการทำงานที่สร้างสรรค์ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข รวมถึงการใช้สถานศึกษา รวมทั้งการให้สถานศึกษานำนโยบายคุณธรรมนำความรู้มาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตของนักเรียน และนักศึกษาอย่างทั่วถึง สำหรับนโยบายและมาตรการของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาต่าง ๆ ใช้เป็นกรอบในการดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมนั้น ได้มีการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

๑. เสริมความเข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง จัดการอบรมบุคลากรแกนนำในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๕๓๔ โรงเรียน จำนวน ๒,๖๗๐ คน อันได้แก่ ผู้บริหารและครูแนะแนว ซึ่งจะพัฒนาให้เป็นนักจิตวิทยาโรงเรียน ครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในอัตราส่วน ๑ ต่อนักเรียน ๒๐ คน แล้วมีผู้นำนักเรียน และผู้ปกครอง

LIRT

ที่เป็นแกนนำในการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการร่วมเป็นหลักในการเสริมความเข้มแข็งของระบบในโรงเรียนมัธยมศึกษา และขยายผลไปยังโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาทั่วประเทศ

- ๑๕/๑

๒. พัฒนาระบบส่งเสริมความประพฤตินักเรียนโดยกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับจังหวัดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก เพื่อติดตามดูแลความประพฤตินักเรียน นอกสถานศึกษา ในหอพัก ร้านเกม ศูนย์การค้า ลดพื้นที่เสี่ยงและเพิ่มพื้นที่ดีเพื่อเยาวชน โดยศึกษาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดำเนินการอย่างได้ผล เช่น สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราชและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี

๓. สนับสนุนดูแลการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ ด้วยความตระหนักว่า เด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยมีความต้องการพิเศษในการเรียนรู้ที่สถานศึกษาไม่ตระหนัก หรือไม่สามารถตอบสนองได้ เช่น เด็กพิการ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เด็กต่างวัฒนธรรม หรือเด็กที่มีความเปื้อนหน่าย ความเครียด ความก้าวร้าว ขาดเรียนและอาจลาออกจากโรงเรียน ในที่สุด กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญในเรื่องเหล่านี้ และดำเนินการแก้ไขปัญหากลุ่มพิเศษที่ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม จากการประเมินสถานศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา สมศ. ได้พบว่ามิโรงเรียนจำนวน ๒๕,๕๕๑ แห่ง หรือร้อยละ ๘๒.๒๕ ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดที่ผ่านมาตรฐานด้านคุณธรรมและ จริยธรรม นอกจากมาตรการที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการติดตามดูแลพฤติกรรม นักเรียนดังนี้

๑. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องติดตามดูแลและ แก้ไขปัญหาพฤติกรรมนักเรียนทั้งที่อยู่ในและนอกสถานศึกษา

๒. ในระดับสถานศึกษาให้มีการประเมินสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ของระบบคุณเด็นักเรียน และส่งเสริมความเข้มแข็งตามรูปแบบที่สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดการอบรมนำร่องแล้ว โดยรูปแบบดังกล่าว จะเน้นการพัฒนาบุคคล ๕ กลุ่ม ให้เป็นหลักในการจัดระบบคุณเด็นักเรียน อันได้แก่

๑. ผู้บริหารศึกษา ๒. ครูแนะแนว ซึ่งจะพัฒนาให้เป็นนักจิตวิทยาโรงเรียน ๓. ครูผู้สอน ทั่วไป ๔. ผู้นำนักเรียน และ ๕. ผู้ปกครองที่จะเป็นแกนนำ

LIRT

๓. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสนับสนุนให้สถานศึกษาปรับปรุงการเรียนการสอน ทักษะชีวิต และจัดการเรียนการสอนด้านสันติศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้ที่จะตระหนักในคุณค่าของแนวคิดที่แตกต่าง และสามารถจัดการกับความเครียด ความกดดัน รับฟังจากมุมมองที่หลากหลายและสามารถระงับข้อขัดแย้งได้ด้วยสันติวิธี

๔. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การชุมนุมลูกเสือ ยุวกาชาดและ เนตรนารี ค่ายธรรมะ ค่ายศิลปะ ดนตรี กีฬา รวมทั้งช่วยการสอนเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน เพื่อเข้าถึงนักเรียนที่มีปัญหาและสามารถหาทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาศักยภาพโดย นักเรียนไม่เสียโอกาสในการเรียน

๕. ในกรณีที่นักเรียนมีพฤติกรรมหรือมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาและเกินความสามารถของสถานศึกษาที่จะแก้ไขได้ตามลำพัง ให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร่วมกับหน่วยงานที่มีความชำนาญจัดการอบรม ซึ่งอาจจัดในรูปแบบของค่าย ในรูปแบบอื่นที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือดูแลนักเรียนเหล่านั้นเป็นกรณีพิเศษ และให้วาง ระบบการดูแลอย่างต่อเนื่อง

๖. สำหรับเยาวชนนอกโรงเรียนที่อยู่ในวัยการศึกษาภาคบังคับ ให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเร่งสำรวจและร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้โอกาสที่จะกลับมาับการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง

๗. ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบส่งเสริมความประพฤติเด็กและเยาวชน ติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียน นอกสถานศึกษา ช่วยลดพื้นที่เสี่ยงและส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ดีสำหรับเยาวชนภายใน จังหวัด

กระทรวงศึกษาธิการขอเรียนว่า การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เด็กและ เยาวชนเพื่อให้เป็นคนดีของสังคมนั้นจำเป็นต้องใช้เวลาในการให้เด็กและเยาวชนได้ซึมซับ สิ่งดีงามและนำไปถือปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนแบบอย่างที่ดีแก่เด็กและ เยาวชนในรุ่นต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นผลได้ก็ต่อเมื่อใช้เวลาพอควร

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดทะวงษ์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีเวลาอีก ๑๒ นาทีครับ
เชิญถามต่อเนื่อง

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ ท่านอ่านเร็วมากเลย
ดิฉันตามทันบ้าง ไม่ทันบ้าง จริง ๆ แล้วดิฉันอยากให้ท่านรัฐมนตรีตอบในรูปแบบเป็นตัว
ของท่านเองจะทำให้ได้ความรู้สึกแล้วก็ประเด็นที่ดี อย่างไรก็ตามขออนุญาตหยิบยก
บางประเด็นที่อาจจะยังไม่ชัดเจนสำหรับตัวดิฉัน ประเด็นเรื่องแรกก็คือเรื่องการแก้ไข
การปฏิบัติต่อเด็กแล้วก็เยาวชนที่ประพฤติดนที่ ไม่เหมาะสม ดิฉันขอยกตัวอย่างที่ชัดเจนเลย
อย่างกรณีที่เป็นข่าวเรื่องเด็กมัธยมฯ หญิง ๔ – ๕ คนของโรงเรียนทางภาคเหนือที่รุมคบ ดี
แล้วก็เตะเพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกัน ได้ยินข่าวว่ามีการไล่ออกจากโรงเรียน ซึ่งในความเห็น
ของดิฉันว่าอาจจะไม่ใช่ทางแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องจริง ๆ แล้วมีการ
ดำเนินการอย่างไร เป็นอย่างที่ปรากฏเป็นข่าวหรือไม่-----

- ๒๐/๑

แล้วก็เมื่อสักครู่ถ้าดิฉันฟังท่านรัฐมนตรีท่าน ได้ยินเหมือนกับว่าจะมีการประเมินสถานศึกษาตามเกณฑ์คุณภาพของนักเรียนใช่หรือไม่ อันนี้หมายถึงการประเมินคุณภาพของบุคลากรครูผู้สอนด้วยหรือไม่ เพราะว่าในส่วนตัวของดิฉันให้ความสำคัญกับการประเมินกับครูผู้สอนมากนะค่ะ ถ้าการประเมินเรานั้นไปที่คุณภาพของเด็ก เยาวชน เป็นสำคัญนั้นน่าจะเป็นเรื่องที่ต้อง แต่ถ้าเราไปเน้นการเลื่อนขั้น หรือการประเมิน ด้วยการใช่วิชาการเป็นหลัก ผลงานทางวิชาการก็จะทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจจะละเลยในการที่จะให้ความสำคัญกับการดูแลเด็กและก็ลูกศิษย์ของตนเอง แต่ถ้าเน้นไปที่เด็กและก็ลูกศิษย์ของตน เป็นการประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินผลงาน ก็น่าจะทำให้ได้ประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ก็ขออนุญาตเรียนถามท่านรัฐมนตรี ๒ ข้อนะค่ะ

ข้อแรก คือทางกระทรวงได้ทำอย่างไรกับเด็กที่ดิฉันได้กล่าวว่ามีปัญหาในโรงเรียนทางภาคเหนือตามที่เป็นอย่างหรือไม่

แล้วก็ประเด็นที่ ๒ ดิฉันฟังท่านรัฐมนตรีถูกไหมนะค่ะว่า การประเมินผลของบุคลากรทางการศึกษาหรือสถานศึกษา จะดูที่คุณภาพของเด็กนักเรียนเป็นสำคัญขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีรับกระทู้นี้มีเวลาเหลืออีกประมาณ ๕ นาที

นายวราภรณ์ สามโกเศศ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอประทานโทษที่อ่านเร็วไป เพราะผมเกรงว่าจะไม่จบ เนื่องจากว่า ๒ กระทู้ที่ผ่านมานั้นรู้สึกจะมีเวลาในการตอบน้อย ผมเลยเร่งเร็วกว่าที่ควรจะเป็นนะครับ สำหรับคำถามแรก ในเรื่องการไล่ออกนั้นผมขอเรียนว่าในปัจจุบันนี้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการไล่ออกนักเรียนไม่มีครับ เพราะสมมุติฐานก็คือว่า เด็กทุกคนนั้นเป็นเด็กดี เพียงแต่พฤติกรรมไม่ดีเท่านั้นเอง ซึ่งการที่เด็กนั้นมีพฤติกรรมไม่ดีนั้นก็ไม่ได้มาจากสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่มาจากครอบครัวเป็นเบื้องต้น แล้วก็สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลจากสื่อด้วย อย่างไรก็ดีโรงเรียนก็มีบทบาทสำคัญ

ที่จะดำเนินการที่เป็นลบต่อเด็กเหล่านี้ด้วยนะครับ ขอเรียนว่าสำหรับกรณีของโรงเรียนที่ลำพูนนั้นไม่ได้มีการไล่ออกแต่อย่างใด เพราะว่าในสภาพปัจจุบันนี้ที่เป็นการแก้ไขกฎระเบียบกันนั้นก็เพียงต้องการให้มีการย้ายสถานที่หรือว่าภาคทัณฑ์ แล้วแก้ไขเพื่อให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพดีอีกครั้งหนึ่ง ผมขอตอบเกินจากนี้ด้วยว่า ตามที่มีข่าวที่จะจัดตั้งโรงเรียนคัดสรรคนอะไรต่าง ๆ นั้น ขอยืนยันว่าไม่มีนะครับ ไม่ได้มีความคิดในเรื่องนี้ เพียงแต่ว่าระบบการช่วยเหลือนักเรียนนั้น เด็กบางคนที่อยู่ในบางโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ซ้ำซ้อน ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิธีการก็คือว่าจะจัดค่ายพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาเหล่านี้ และหาผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดีในเรื่องจิตวิทยาเด็กมาแก้ไข เพราะฉะนั้นข่าวที่ว่าจะจัดตั้งโรงเรียนใหม่เพื่อเป็นโรงเรียนลักษณะแบบนั้น ขอยืนยันว่าเป็นความเข้าใจผิด เพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการนั้นมองเด็กทั้งหลายเป็นเด็กที่ดีครับ ผมคิดว่าในประเทศไทยเรามีเด็กดี ๆ อีกมากมาย ใน ๑๓ ล้านคนนี่นะครับ ผมคิดว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเด็กคืออยู่มากมายทีเดียว แต่ว่าเด็กเหล่านั้นไม่ได้เป็นข่าวเหมือนที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติผู้ตั้งกระทู้ถาม ปัญหาประเทศไทยก็คือว่าข่าวร้ายลงฟรี ข่าวดีต้องเสียเงิน เพราะฉะนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นก็คือ เราเห็นแต่ข่าวที่เป็นข่าวร้าย ๆ แต่ข่าวดี ๆ ของเด็กที่ได้รางวัล เด็กที่น่ารักของคุณพ่อคุณแม่ แล้วก็เด็กที่ดีของประเทศไทย ผมเห็นมีมากมาย เพียงแต่ว่าข่าวที่เราเห็นนั้นล้วนแต่เป็นข่าวที่ไม่น่าพึงปรารถนา ผมเห็นด้วยว่าเด็กเหล่านี้เป็นปัญหา ต้องการการแก้ไข แต่ว่าวิธีการมองปัญหาของผู้ใหญ่นั้นจะต้องมองว่า เด็กทุกคนนั้นเป็นเด็กดี เพียงแต่ว่าพฤติกรรมนั้นไม่ดี ซึ่งหมายความว่าสามารถที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กเหล่านั้นได้ ภายใต้การแก้ไขของผู้มีความรู้ทางด้านจิตวิทยา แล้วก็ให้โอกาสเด็กเหล่านั้นที่จะแก้ไข เพราะฉะนั้นอันนี้อยากจะป็นคำตอบที่ ๑ นะครับ

คำตอบที่ ๒ ในเรื่องของเกณฑ์มาตรฐานในเรื่องการประเมินคุณภาพ ผมขอเรียนว่าอันนี้เป็นเกณฑ์ของสำนักงานที่เราเรียกในชื่อว่า สมศ. เป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้มีบทบาทในการร่วมประเมินด้วยนะครับ

LIRT

เพียงแต่เป็นผู้ถูกประเมิน ในเรื่องของการประเมินนั้นมิได้เป็นการประเมิน
ตัวนักเรียนครับ แต่เป็นการประเมินการสอน ประเมินวิธีการที่จะใช้ทรัพยากรที่มีอยู่
ของโรงเรียน และก็เงื่อนไขของการเรียน เนื้อหาของการเรียนนั้น เพื่อจะตัดสินว่า
เป็นโรงเรียนที่มีมาตรฐานในเรื่องของคุณภาพ ในเรื่องของจริยธรรมและศีลธรรมหรือไม่
เพราะฉะนั้นก็เป็นในเรื่องของด้านเกี่ยวข้องกับวัตถุดิบการประเมินมากกว่า
เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นว่าเด็กทั้งหลายมีคุณธรรม จริยธรรมหรือไม่ -----

- ๒๑/๑

สาเหตุสำคัญจะเป็นเพราะว่าการประเมินว่าใครมีคุณธรรม จริยธรรมนั้นคงจะเป็นไปได้ยาก และคงไม่สามารถจะประเมินได้ เพราะฉะนั้นที่ สมศ. ทำได้ก็คือ เป็นการประเมินที่จะบอกได้เท่านั้นเองว่าโรงเรียนนั้นมีความพร้อมในการที่จะสร้างทำให้เกิดสิ่งที่เป็นจริยธรรม ศีลธรรมในเด็กนักเรียนมากน้อยแค่ไหน แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนของเรานั้นก็เป็นที่น่าพอใจที่มาตรฐานอันนั้นของโรงเรียนทั้งหมดที่เรามีอยู่นั้นเกินกว่า ๘๐ เปอร์เซนต์ที่ได้ถือมาตรฐานของการมีคุณภาพจริยธรรมและศีลธรรมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบระเบียบวาระ กระทั่งถามนะครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : ขออนุญาตท่านประธานฯ ค่ะ เนื่องจากเวลาเหลือ ไม่ถาม แต่ว่าฝากท่านรัฐมนตรีได้ไหมคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา : เนื่องจากเวลาเหลืออีก ๕ นาที ขออนุญาต ฝากท่านรัฐมนตรี ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกก็คือ ในช่วงหนึ่งที่ผ่านมากระบวนการศึกษาของเรานี้เราบอกว่า จะไม่ให้มีการที่เด็กสอบตกซ้ำชั้น จะให้ซ่อมจนกระทั่งเขาสามารถที่จะเขิบไปชั้นใหม่ได้ จะได้ไม่ต้องเสียเวลาเรียนซ้ำชั้นอีกทั้งปี เพราะว่ามันนอกจากจะต้องเสียเวลา ๑. เด็กอายุเพื่อน ๒, ๓ บางครอบครัวก็ไม่ได้มีทุนทรัพย์มากมายที่จะให้ลูกหลานของตนเองเรียนซ้ำชั้น แต่ว่า ช่วงหลัง ๆ ที่ผ่านมาก็มีการเรียนซ้ำชั้น เข้าใจว่าขณะนี้ก็ยังมีการเรียนซ้ำชั้น เมื่อประมาณ ๑ เดือนที่ผ่านมา ดิฉันได้มีโอกาสไปดูงานกับคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชนฯ ของ สนช. ไปที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี เป็นโรงเรียนที่เขาจับเด็กที่ต้องถูกเรียนซ้ำชั้นในโรงเรียนอื่นมาเรียนซ่อมในโรงเรียนนี้ แล้วก็สามารถที่จะผ่านไปได้ ก็ฝาก ท่านรัฐมนตรีว่านโยบายของการเรียนซ้ำชั้น ถ้ายังมี ก็อยากให้ทบทวนนิดหนึ่ง เพราะว่า อย่างที่ดิฉันได้เรียนไป เด็กอายุเพื่อน ๒. เสียเวลาทั้งปี ๓. ครอบครัวอาจจะขาดแคลน

LIRT

ทุนทรัพย์ ถ้าสามารถมีการเรียนซ่อมในวิชาที่เด็กตกได้และทำให้เด็กผ่านชั้นขึ้นไปเรียน โดยไม่ต้องเรียนอีกทั้งปีก็ฝากเรื่องนี้ด้วย

ประเด็นที่ ๒ ก็คือช่วงนี้เป็นช่วงที่ปิดเทอม ผู้ใหญ่หลายคนก็เป็นห่วง ลูกหลานที่ติดเกมและก็อยู่แต่ในบ้านเกม อย่างที่เป็นข่าวว่าพ่อแม่บางคนเอาเงินให้กับ เจ้าของร้านเกมซื้ออมมาทำให้ดื่มน้ำร้อนให้ลูกกินอยู่ที่ร้านเกมเลย ซึ่งก็คงไม่ใช่สถานที่ ที่เด็กจะเติบโตได้อย่างดี ก็ฝากท่านรัฐมนตรีดูแลในปัญหาเด็กติดเกมในช่วงปิดเทอมนี้ ด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ก่อนจะไป ระเบียบวาระที่ ๔ ทางฝ่ายเลขาธิการขออนุญาตว่าบัตรออกเสียงลงคะแนนที่ท่านลงคะแนน ไปเมื่อสักครู่นี้ จะขออนุญาตดำเนินการทำลายต่อไปตามวิถีทางของราชการ อนุญาตนะครับ (ที่ประชุมอนุญาต)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของ ประชาชน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ
โดยที่คณะกรรมการได้มีหนังสือขออนุญาตให้คุณถวิลวดี บุรีกุล อนุกรรมการปฏิรูป
การเมือง กฎหมายและวิชาการ เข้าร่วมชี้แจงประกอบการพิจารณารายงานฉบับนี้ และได้รับ
อนุญาตแล้ว กรรมการพร้อมแล้วเชิญครับ

- ๒๒/๑

นายโคทม อารียา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายโคทม อารียา ประธานคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน ขออนุญาต
 นำเสนอรายงานการศึกษา เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน
 ซึ่งทำเป็นเอกสารแจกต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติแล้วนะครับ ผมขอรายงานตามลำดับ
 ว่าคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนเห็นความสำคัญของการที่จะมี
 พระราชบัญญัติส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
 ปฏิรูปการเมือง กฎหมายและวิชาการ เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
 โดยคณะอนุกรรมการ เดิมทีเดิมมีอาจารย์สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ เป็นประธาน
 แต่ต่อมาท่านสลับหน้าที่กับรองประธานก็คือ คุณณรงค์ โชควัฒนา เพราะฉะนั้น
 ในปัจจุบันเป็นคุณณรงค์ โชควัฒนา เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และอาจารย์สมบัติ
 ธำรงธัญวงศ์ เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย อนุกรรมการทั้งหมด
 รวม ๑๐ คน รวมทั้งคุณถวิลวดี บุรีกุล เป็นอนุกรรมการด้วย คณะอนุกรรมการก็ได้
 แต่งตั้งคณะทำงานประกอบด้วย นายแพทย์ประยงค์ เต็มฉวลา เป็นประธานคณะทำงาน
 คุณถวิลวดี บุรีกุล คุณสุมาลี วงษ์วิจิตร คุณทวีพงษ์ วิชัยดิษฐ และคุณณัฐฐา วินิจนัยภาค
 ช่วยกันเป็นคณะทำงาน ดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ศกนี้เป็นต้นมานะครับ
 คณะอนุกรรมการก็ได้ไปศึกษาว่ามีเรื่องที่มีผู้อื่นได้ศึกษาไว้ก่อนหน้านี้แล้ว พบว่า
 มีผู้ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งสิ้น ๔ ฉบับ
 ซึ่งก็ปรากฏอยู่ในภาคผนวก ๒ ของเอกสารที่แจกต่อที่ประชุมแล้วนะครับ ต่อมา
 คณะอนุกรรมการก็ได้นำเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวมาประมวลและยกร่างเป็นเอกสาร
 สังเคราะห์จากเอกสารเดิมทั้ง ๔ ฉบับ เพื่อให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อได้ดำเนินการ
 ดังกล่าวแล้วยังได้เน้นในเรื่องที่ให้สอดคล้องกับแต่เดิมเป็นมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญ
 ๒๕๔๐ ปัจจุบันเป็นมาตรา ๕๗ ที่กำหนดให้ชุมชนหรือบุคคลมีสิทธิที่จะได้มีส่วนร่วม
 รับรู้ข้อมูลข่าวสารและแสดงความคิดเห็นก่อนที่รัฐจะอนุญาตหรือจะดำเนินโครงการ
 อันอาจมีผลกระทบต่อประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิต
 เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นมาก็สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๕๗ ปัจจุบัน
 เมื่อร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้วคณะกรรมการร่วมกับหน่วยงานอีกหลายหน่วยงาน

ได้แก่ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และ
สำนักนโยบายสาธารณะ ในสังกัดของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้จัดประชุม
สัมมนา เรื่อง พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนต้องไม่รออีกต่อไป
เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ณ ตึกสันติไมตรี ผลจากการจัดสัมมนาก็สรุป
อยู่ในเอกสารรายงานแล้ว ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คณะกรรมการเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ก็อยากจะขอความกรุณาว่า
ที่ประชุมหากเห็นชอบด้วยก็จะได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้รัฐบาล
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการต่อไปโดยเร็ว ทั้งนี้ทั้งนั้นกระผมขออนุญาต
ท่านประธานฯ ว่าในเรื่องของการสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติของ
คณะกรรมการนั้นอยากจะขออนุญาตให้ดอกเตอร์ถวิลวดี ซึ่งท่านเป็นแรงสำคัญ
ในการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กรุณานำเสนอประเด็นของร่างพระราชบัญญัติ
โดยสังเขป เพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกฯ ครับ ขออนุญาตครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช
รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

นางถวิลวดี บุรีกุล (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ถวิลวดี
บุรีกุล จะขอเสนอประเด็นที่สำคัญสำหรับร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน พ.ศ. ดังต่อไปนี้ องค์ประกอบสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้มีอยู่
๕ องค์ประกอบ ประการแรก คือสิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วม ประการที่ ๒ คือ
หน้าที่ของรัฐและหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วม ประการที่ ๓ คือโครงสร้างองค์กร
การมีส่วนร่วมของประชาชน ประการที่ ๔ คือกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน
และประการที่ ๕ คือกองทุนเพื่อพัฒนากระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประการที่ ๑ เรื่องสิทธิของประชาชนในกระบวนการการมีส่วนร่วมนั้น
ประชาชนควรมีสิทธิในกระบวนการการมีส่วนร่วมทั้งในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การให้ความคิดเห็นและเสนอแนะทางนโยบาย การร่วมคิดร่วมตัดสินใจในกระบวนการทางนโยบาย การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะมีผลกระทบต่อชีวิตของประชาชน มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ การตัดสินใจทางการเมือง การกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคม การร่วมปฏิบัติตามแผนงานโครงการ การควบคุมกำกับและตรวจสอบการดำเนินการ และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

- ๒๓/๑

องค์ประกอบที่ ๒ เป็นเรื่องของหน้าที่ ซึ่งรัฐพึงมีหน้าที่ในการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในหมู่ประชาชน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่าง ๆ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ส่งเสริมหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ก็จะถือว่าไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถือว่าเป็นการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ประชาชนก็มีหน้าที่เช่นกัน โดยประชาชนมีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือในกระบวนการการมีส่วนร่วม โดยเคารพสิทธิในการแสดงออกของทุกฝ่าย ในกรณีที่มีความเห็นขัดแย้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ในการแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ตัดสินใจเมื่อกระบวนการการมีส่วนร่วมเหมาะสมแล้ว

องค์ประกอบที่ ๓ เป็นเรื่องของโครงสร้างองค์กรการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้มีองค์กรที่รับผิดชอบในการผลักดันและประสานงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยองค์กรเหล่านี้จะประกอบไปด้วยองค์กรในระดับชาติและระดับจังหวัด เพื่อให้กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นไปอย่างกว้างขวางและจริงจังมากขึ้น โดยโครงสร้างประกอบไปด้วยภาคประชาชนและภาคราชการ รวมทั้งสื่อมวลชน โดยให้ภาคประชาชนเป็นองค์ประกอบสำคัญ เป็นสัดส่วนที่มากที่สุด แล้วก็ส่วนภาครัฐจะมีสัดส่วนที่น้อยที่สุด ส่วนสำนักงานเลขาธิการจะทำหน้าที่เอื้อกระบวนการให้เกิดกระบวนการการมีส่วนร่วมและนำแนวนโยบายของกรรมการไปสู่การปฏิบัติ โดยให้มีขนาดเล็กกระทัดรัดให้มากที่สุด

องค์ประกอบที่ ๔ คือ กระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะประกอบไปด้วยกระบวนการสำคัญ ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การสานเสวนา การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งจากโครงการที่อาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน การกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนา การจัดทำกฎหมาย การเข้าร่วมปฏิบัติควบคุม กำกับ และติดตามตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

LIRT

ในกรณีที่รัฐจะอนุญาตหรือดำเนินโครงการต่าง ๆ นั้น ควรได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วยทุกครั้ง และที่สำคัญคือให้นำความคิดเห็นหรือความห่วงกังวลของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าสู่กระบวนการพิจารณาตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาขั้นตอน รวมทั้งวิธีการในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากนี้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมควรได้มีส่วนร่วมในการริเริ่มผลักดันนโยบาย วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แผนพัฒนาการเมืองหรือแผนงานต่าง ๆ โดยร่วมกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นอกจากนี้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมยังมีส่วนร่วมในเรื่องของการจัดทำกฎหมายอีกด้วย

ส่วนเรื่ององค์ประกอบสำคัญที่ ๕ ก็คือ กองทุนเพื่อพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นทุนหมุนเวียนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรายได้ของกองทุนนอกจากจะมาจากทุนประเดิมของรัฐบาลแล้ว ทุนอุดหนุนจากภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศก็จะเป็นที่มาของเงินทุนที่รวมกับทุนประเดิมเหล่านั้น ทั้งนี้จะได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมจากโครงการและกิจกรรมที่เป็นผลจากกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนด้วย และที่สำคัญจะมีการประกาศสถานะทางการเงินของกองทุนให้สาธารณชนทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

นายโคทม อารียา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ รายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ครับ กระผมต้องขอประทานโทษนิดหนึ่งคือสิ่งที่เขียนอยู่ในร่างพระราชบัญญัติปรากฏตามภาคผนวกที่ ๑ นั้น เป็นร่างที่ได้พยายามตัดเรื่องกองทุนออกไปให้ดูคล้ายกับว่าไม่เป็นร่างเกี่ยวกับการเงิน แต่ด้วยความไม่สมบูรณ์ของเอกสารที่ปรากฏในภาคผนวกที่ ๑ ก็ยังมีบางมาตรา เช่น เรื่องที่ให้ไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในสถานที่ต่าง ๆ ก็คิดว่าอาจจะมีความเป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินอยู่ดี แต่ว่าพวกเราก็ได้มีฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่งมีเรื่องของการเงินแน่นอน ก็คือ มีการตั้งกองทุน และมีการตั้งสำนักงาน ปรากฏในเอกสารซึ่งวันนี้เพิ่งจะแจกให้แก่ท่านสมาชิก

LIRT

เวลาเข้าประชุม กระผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ เรียนว่า ทางสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ หลายคนกำลังจะเข้าชื่อกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติการเงิน เพื่อให้ท่านประธานสภาฯ พิจารณา และหากเห็นสมควรส่งให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบต่อไป ก็จะยึดถือเอกสารซึ่งเป็นร่างนอกตัวเล่มที่จะส่งต่อไปให้ทางท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาต่อไป ขอขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวัฒนาคะ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอบคุณท่านประธานฯ ผม วัฒนา
สวรรยาธิปิติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็คงจะเห็นด้วยกับผลการศึกษา
ของคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน แล้วก็ทราบว่าป็นงานที่ค่อนข้าง
จะยากที่จะทำออกมา เป็นเรื่องของนามธรรมเสียเยอะ ในประเด็นอื่น ๆ ก็ไม่มี
อะไรเป็นที่ติดใจหรอก แต่อยากจะมืข้อสังเกตให้ท่านกรรมาธิการนิดหนึ่ง
อาจจะนำไปปรับปรุงแก้ไข ก็คือตรงหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการ
นี้ก็คือผู้บริหารงานนั่นเอง ซึ่งโดยหลักการทั่ว ๆ ไปแล้วจะต้องประกอบด้วย
๔ - ๕ ส่วนใหญ่ ๆ ก็คือ เรื่องของนโยบาย เรื่องของแผนงาน เรื่องของการควบคุมดูแล
เรื่องของการติดตาม แล้วก็เรื่องการรายงานผล อันนี้ถ้าเพื่อสังเกตจาก พ.ร.บ. ฉบับอื่น ๆ
ซึ่งผ่านสภาไปแล้ว ในเรื่องของคณะกรรมการก็จะไม่หนี ๔ - ๕ ข้อนี้ ก็คือเรื่องนโยบาย
เรื่องการประเมิน เรื่องการรายงาน หรืออะไรต่าง ๆ ตามที่ผมกราบเรียนมาแล้ว คืออันนี้
ที่ผมเสนออีกไม่ใช่ว่าหมายความว่าไม่มี เพียงแต่ว่าอ่านแล้วยังไม่ค่อยจะชัดเจนเท่าไร
อ่านแล้วดูเหมือนจะเป็นตัวกิจกรรมเสียมากกว่าว่ามีกิจกรรมอะไร เพราะผมคิดว่างานอะไร
ก็แล้วแต่ กรรมการชุดไหนก็แล้วแต่ ถ้าไม่มีนโยบายก็เหมือนไม่มีทิศทางว่าจะทำงานอะไร
ไปทางไหน ถ้าไม่มีแผนก็ไม่ว่าจะทำอะไรบ้างในแต่ละปี นโยบายนี้ ด้านนโยบายใหญ่
ก็อาจจะป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน แต่่นโยบายที่จะทำในแต่ละปี
แต่ละช่วงเวลาก็อาจจะแตกต่างกัน ปีนี้จะเน้นเรื่องไหน ปีโน้นจะเน้นเรื่องอะไร อันนี้
ก็ไม่เหมือนกัน ตัวแผนก็เช่นเดียวกัน ถ้าไม่มีนโยบายแตกต่างกันไปในแต่ละปี นโยบาย
ย่อยนี้ ตัวแผนก็ต้องไปสอดคล้องกับนโยบายว่าจะทำอะไรบ้าง มากน้อยแค่ไหน อย่างไร
แล้วถ้าเพื่อไม่มีการประเมิน เราก็ไม่ว่างานเราจะสำเร็จมากน้อยแค่ไหน อย่างไร อันนี้
ก็เป็นหลักทั่ว ๆ ไป ซึ่งท่านกรรมาธิการทุกท่านก็คงจะทราบ เพียงแต่อาจจะเขียนคลุม ๆ
กันไปสักนิดหนึ่ง ก็มีข้อเสนอให้พิจารณาตรงนี้สักนิดหนึ่ง หรือท่านคิดว่าครบถ้วน
สมบูรณ์แล้วก็ไม่ได้ว่าอะไร ก็ขอขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ดวงละ

นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง
อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขอสนับสนุนสิ่งที่กรรมการได้กรุณา
ศึกษาความเป็นจริงเรื่องของการมีส่วนร่วมนั้นเป็นความใฝ่ฝันของภาคประชาชนมานาน
เราได้คุยกันมานานว่า เมื่อใดการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงจะเป็นรูปธรรม เพราะกรณี
ตัวอย่างที่เกิดขึ้นกับประเทศของเราที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นกรณีของท่อแก๊สไทย – มาเลเซีย
กรณีมาบตาพุด กรณีโปแตสที่อุดร ที่กำลังเป็นวิกฤตของภาคอีสาน หรือ ณ วินาทีนี้
กรณีเหมืองทองคำที่จังหวัดเลย ล้วนแต่ไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของภาคประชาชนมาทั้งนั้น

ประการที่ ๒ ที่ผมคิดว่าผมเห็นด้วยก็คือว่า ทำอย่างไรเราจะผลักดันให้
กฎหมายลักษณะอย่างนี้ออกผ่านในสภาที่พวกเรามีโอกาสที่จะทำงานให้กับประชาชนได้
ผมเห็นว่าเป็นกฎหมายในเชิงสร้างสรรค์ที่บังคับให้รัฐต้องเคารพประชาชน
ถ้าท่านประธานฯ ย้อนกลับไปดูกรณีตัวอย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
กรรมการจะพบว่า เวลาเราพูดถึงเรื่องของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนนั้น
ทุกคนก็จะเห็นด้วย และทุกคนก็จะเห็นคุณค่าและความสำคัญของกฎหมายลักษณะนี้
ท่านประธานฯ จะเห็นได้ว่ามีทั้งหมด ๕ ฉบับ ที่ต่างฝ่ายต่างคิดขึ้นมาบนหลักการ
และเจตนารมณ์เดียวกัน แต่ว่าแม้จะเห็นอย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงนั้นก็ไม่ได้
นำไปสู่ภาคปฏิบัติได้เลย ผมกลับเห็นอย่างนี้ ท่านประธานฯ ผมกลับเห็นว่า
ถ้าวันนี้เราสามารถผลักดันกฎหมายลักษณะอย่างนี้ผ่านสภาไปได้ จะเป็นเครื่องมือ
สำคัญในการพัฒนาประชาชนที่อยู่ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
เพราะกลไกระบบวิธีการรับฟังความคิดเห็น ผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการ
การมีส่วนร่วมฯ หรือท่านกรรมการหลายท่านคงทราบดีว่ามันคือกระบวนการ
ในการที่จะฝึกทักษะการคิด การมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมตัดสินใจ
ของประชาชนอย่างมีเหตุผลและเป็นกระบวนการ-----

ที่สุดจะต้องไม่ให้นักกรุงเทพมหานครไปตัดสินใจว่าจะทำไปแต่ที่อุดรฯ หรือไม่
ไปทำที่ท่าอากาศยาน – มาเลเซีย จะทำโดยจะต้องอาศัยมติของที่ประชุม หรือกรณีตัวอย่าง
เขื่อนปากมูล คือตัวอย่างที่ไม่ได้ฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ แต่อ้างว่าเป็น
นโยบายแห่งรัฐ ผมมีข้อสังเกต ๒ ประการ ที่จะฝากท่านกรรมการเพื่อจะเป็นประโยชน์
บ้าง ผมมีข้อสังเกตอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมพบว่าเวลาเราเขียนกฎหมายเพื่อจะให้
เครื่องมือของประชาชน แต่เวลาเขียนมักจะไปลงที่ช่องเดิมก็คือว่า พอเขียนกฎหมายเสร็จ
กลายเป็นว่าเป็นเครื่องมือของรัฐในการไปใช้กับประชาชน จะสามารถเขียนได้หรือไม่ให้
เป็นเครื่องมือของประชาชนมากกว่าเป็นเครื่องมือของรัฐ เช่น เขียนเอาไว้เป็นองค์กร
ถ้าท่านประธานฯ ไปดูในร่างของกรรมการก็ตาม ซึ่งผมก็ไม่ได้ขัดแย้งอะไร แต่เป็น
ข้อสังเกตว่าเขียนอย่างนี้ที่สุกกลไกที่เราเขียนขึ้นมานั้นก็จะป็นราชการเล็ก ๆ ไปเลย
เหมือนว่ามีการตั้งความหวังว่าเวลาเราเขียนกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น
นิติบุคคล เราหวังว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นเครื่องมือของประชาชน วันนี้
นับจากปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา ท่านประธานฯ จะพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
กลายเป็นราชการเล็ก ๆ ไปแล้ว แล้วกำลังเติบโตใหญ่เป็นราชการใหญ่แทนราชการเดิม
เช่นกันครับ ผมเห็นตัวอย่างของกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชนที่พยายาม
ตัดกลไกที่เป็นส่วนของรัฐออกไป แต่จะรองรับองค์กรของภาคประชาชนที่เข้มแข็งขึ้นมา

ประการที่ ๒ ผมเห็นว่าจะมีรูปแบบคล้าย ๆ กันก็คือว่า เวลาเราเขียนกฎหมาย
ลักษณะอันนี้ออกมา เราจะเขียนกลไกระดับชาติ กลไกระดับจังหวัดเอาไว้ แต่เราลืมไปว่าพอ
เวลาเราเขียนกฎหมาย เขียนกลไกระดับชาติเอาไว้ ความคิดเห็นของคนในระดับพื้นที่ไม่มี
ความหมายเลย ท่านประธานฯ ลองเอาตัวอย่างที่ผมยกตัวอย่าง ๒ – ๓ อย่างลองไปจับเข้าไป
ในแพทเทิร์น (Pattern) ที่ว่าถึงสิครับ ท่านประธานฯ จะพบว่า ความเห็นของคนในพื้นที่
ในจังหวัดเลยถ้าทำเหมืองทองคำในปัจจุบัน แม้เขาอยากจะบอกว่า เขาไม่เห็นด้วยกับการ
ที่รัฐให้คนไปสัมปทานทำเหมืองแร่ที่จังหวัดเลยใจจะขาด ป่าน้ำตาจะเป็นสายเลือดและ
ถูกกระทำทุกวัน ถ้ามีกลไกในระดับชาติที่พูดถึงแนวนโยบายใหญ่แล้ว ความคิดเห็นของคน
ในพื้นที่แทบไม่มีความหมายเลย ประเด็นของผมก็คือว่า จะทำอย่างไรจะให้น้ำหนักของ
การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนั้นไปอยู่ในพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ของเขาจริง ๆ ไม่ใช่กลับ

ขึ้นมาอาศัยกลไกที่อยู่ระดับชาติ ที่บอกว่าเป็นระดับชาติแล้วตัดสินใจเหนือกว่าวิถีชีวิตของเขา หรือตัวอย่างกรณีของเขื่อนปากมูล ท่านประธานฯ ครับ ถ้าข้อสังเกตนี้จะเป็นประโยชน์ผมก็ยินดีที่จะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านสภาในชุดที่เราจะได้ทำหน้าที่ให้กับประชาชน ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์ ธนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมชาย เชิญค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ต้องลุกขึ้นมา ก็เป็นการให้กำลังใจกับคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของสภาแห่งนี้ ผมต้องเรียนตามตรงครับว่า เป็นคณะกรรมการที่ผมชื่นชมโดยส่วนตัวเห็นว่าท่านขยันจริง ๆ นอกเหนือจากการที่จัดสัมมนาโดยอนุกรรมการต่าง ๆ ซึ่งผมได้มีโอกาสไปร่วมในหลายเวที และได้เฝ้าติดตามมาหลายเวที ก็ทราบว่าท่านได้พยายามสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของสมาชิกฯ ด้วยการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้กับภาคประชาชน ภาคประชาสังคม โดยใช้ทั้งในกรรมการ ในเวทีสัมมนาและในเวทีวิชาการ รายงานฉบับนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ท่านก็ได้พยายามจัดทำแล้วก็มีข้อความที่เป็นประโยชน์ รวมถึงข้อเสนอสภาพปัญหา ความสำคัญของปัญหา รวมถึงได้ชี้ชัดถึงสิ่งที่จะเห็นพื้นฐานแนวคิดการยกย่องพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องกราบเรียนครับว่า ในฐานะสื่อมวลชนที่ทำงานเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นฝันและอยากเห็นเรื่องนี้ ประชาชนนั้นก็อยู่คู่กัน ร่วมด้วยช่วยกันทำงานตามมีตามเกิดมานาน ถ้ามีเรื่องกฎหมายรับรอง มีเรื่องอะไรที่เป็นรูปเป็นร่างจริงจังก็จะทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นรูปธรรม แล้วก็มีคามหมายมากยิ่งขึ้นมากกว่าที่เราจะไปเขียนบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ซึ่งได้เขียนไว้อย่างสวยหรู แต่ว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วไม่สามารถกระทำได้อย่างเป็นรูปธรรม -----

รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็พยายามเปิดช่องว่างอุดช่องโหว่เพิ่มเติมในเรื่องนี้ให้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็หวังว่าพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมนั้นจะให้เห็นในสภานิติบัญญัติ ซึ่งก็ไม่แน่ว่าจะทันหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามก็เรียนว่าเอาใจช่วย แล้วก็เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างที่มีประโยชน์จริง ๆ ก็ขอชื่นชมการทำงาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์ ธนบรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็เป็นอันว่าที่ประชุม ได้รับทราบรายงานการพิจารณาศึกษาของกรรมาธิการชุดนี้แล้ว แล้วตามที่ท่านสมาชิกฯ ทราบแล้วว่า คณะกรรมาธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชน พ.ศ. ซึ่งนอกจากได้นำเสนอสาระสำคัญใน ๕ ประเด็นหลักใหญ่ ๆ แล้ว แล้วก็มี ปราบกฏรายละเอียดอยู่ในบันทึกแล้ว จึงต้องขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วย จากผลการพิจารณา รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวหรือไม่ เพื่อที่จะได้เสนอ ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป มีท่านสมาชิกฯ ขัดข้องไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์ ธนบรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุม เห็นชอบ ก็ขอขอบคุณทางคณะกรรมการทุกท่านค่ะ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ยุติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พิจารณาปัญหาการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาเป็นอย่างมาก โดยท่านวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอาจารย์วิริยะ
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากผมได้พูดมาบ้างแล้ว
ในหลายโอกาสว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลนั้นมีราคาแพงมากกว่ายุคสมัยใด จริง ๆ ผมเกือบจะ
พูดเมื่อวานแล้ว กลัวเดี๋ยวจะโดนพ่วงไปว่าเป็นพวกโจมตีรัฐบาล ท่านประธานฯ ครับ
ที่สลากกินแบ่งรัฐบาลมีราคาแพงมาก กลไกสำคัญอันหนึ่งก็คือยี่ปั่ว ยี่ปั่วก็คือจะใช้
กระบวนการรวบรวมสลากเป็นก้อนใหญ่ ๆ ไว้ในมือ ก็เหมือนหุ้นครับ ท่านประธานฯ
ว่าเรามีหุ้นจำนวนมากอยู่ในมือเราก็ไ้ราคาขึ้นไปได้ สลากก็เหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ
เมื่อไรที่ยี่ปั่วสามารถรวมกันได้ มีสลากอยู่ในมือเป็นจำนวนมากก็สามารถไ้ราคาขึ้นไป
สูง ๆ ได้ เมื่อจังหวะและโอกาสให้ครับ ท่านประธานฯ ราคาสลากก็จึงแพงไปอย่างมาก
ผมเพิ่งประชุมมากับกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างแก้ไขพระราชบัญญัติสลากกินแบ่ง
รัฐบาลที่ผมเสนอนั้น หลายท่านบอกผมครับว่า ท่านก็อยากรู้เหมือนกันว่าสลากแพงจริง
หรือเปล่า ท่านก็ไปที่สำนักงานสลากฯ ในวันสลากที่ออกไปเสร็จแล้ว สัก ๒ – ๓ วัน
ก็เริ่มมีการขายแถวหน้าสำนักงานเองครับ ท่านบอกไปถามซื้อเป็นเล่ม ๘๘ บาทครับ
อันนี้หมายถึงวันเปิดขายวันแรก ในใบที่เขียนไว้นั้น ๘๐ บาท แต่ที่ซื้อยกเล่ม ๘๘ บาท
ท่านบอกว่าท่านก็ไปถามเจ้าหน้าที่สำนักงานสลากฯ ว่าท่านจะขอซื้อจากสำนักงานได้ไหม
เจ้าหน้าที่ก็ถามว่ามีโควตาหรือเปล่า ท่านบอกไม่มี ไม่มีก็ไม่ได้ แล้วท่านก็ดูคนมาเบิกสลาก
ที่สำนักงาน แล้วท่านก็เดินตามไป เขาก็ไปปล่อยที่หน้ากอง ก็เบิกไปเล่มละ ๘๐ กว่าบาท
เพราะมีโควตา แล้วก็ไปปล่อยที่หน้ากอง ๘๘ บาท -----

สรุปแล้วเล่มหนึ่ง ๑๐๐ ใบก็ ๑,๐๐๐ บาทก็ไม่ต้องทำอะไรครับ ดึงแล้วมาปล่อยแล้วก็ป็น
แล้วก็คนต่างจังหวัดมาซื้อในราคาแพง ๆ ก็ต้องไปขายแพงมหาศาลครับท่านประธานฯ
หลายท่านบอกเจอค่าปลีก ๑๐๐ ๑๒๐ ในเมื่อบริเวณสำนักงานสลากฯ เอง ซื้อมากเล่ม
ยังไม่มีโอกาสที่จะทำให้สลากกินแบ่งรัฐบาลอยู่ในราคาควบคุมได้ แล้วจะไปหวังที่อื่น
ได้อย่างไรครับท่านประธานฯ แต่ผมก็เห็นใจสำนักงานสลากฯ นะครับว่า เป็นเรื่องยุ่งยาก
เหมือนกัน แต่ถ้ามีความพยายามนั้นสามารถทำได้ ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ สาเหตุ
ก็มีหลายสาเหตุ แต่ผมว่าสาเหตุใหญ่อยู่ตรงที่ผมพูดไปแล้วนะครับ ที่นี้เราจะทำให้
สลากกินแบ่งรัฐบาลนี้ถูกลงได้ไหม ผมบอกว่าทำได้ครับ ตอนผมเสนอญัตตินี้
ท่านประธานฯ กรรมการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและคนพิการและความมั่นคง
ของมนุษย์คือท่านวัลลภ ขอโทษที่เอ่ยนาม ท่านบอกญัตติผมนี้แก้ปัญหาดลาด ราคาถูก
จะไปเสนอเพิ่มห่วยหรือเปล่า ผมบอกอยู่ในกรรมการเด็กก็คงเสนอเพิ่มห่วยไม่ได้
เดี่ยวท่านประธานฯ ก็จะบอกว่า คณะกรรมการเด็กจะไปส่งเสริมอบายมุขให้เด็กคิด
อบายมุขก็คงทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจะอยากให้สภาแห่งนี้ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่า
เรามีวิธีอื่นนอกจากการเพิ่มห่วยครับ ท่านประธานฯ ที่ทำให้สลากกินแบ่งของรัฐบาลนี้
ถูกลงได้ ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความตั้งใจที่จะทำครับ ผมขอเสนอ ๓ มาตรการ
บวกอีก ๑ มาตรการใหญ่ที่สภาแห่งนี้สามารถที่จะร่วมมือกันทำให้สลากนี้ถูกลงได้
ครับท่านประธานฯ

มาตรการแรก ไม่ใช่เป็นมาตรการที่ผมคิดขึ้นมาเอง เป็นมาตรการที่ผู้ใหญ่
ในสำนักงานสลากฯ นั้นแหละกระซิบบอกผมเองว่า วิธีทำให้สลากถูกทำไมยาก วิธีแรกเลย
คือออกรางวัลที่ ๑ ๒๓ รางวัล หรือ ๔๖ รางวัลก็ได้ เพราะสลากกินแบ่งรัฐบาล ถ้าจัดเป็น
ชุดเล็กจะมี ๔ แสนกว่าเล่ม หรือ ๔๖๐,๐๐๐ เล่ม หรือ ๔๘ ชุด คือ ๑๐,๐๐๐ เล่มจะต่อ ๑ ชุด
หมายถึงว่าถ้าเป็นชุดเล็กก็ออกรางวัลที่ ๑ ๔๖ รางวัล ถ้าเป็นชุดใหญ่หมายถึงใบละ ๘๐ บาท
ชุดเล็กใบละ ๔๐ นะครับท่านประธานฯ ถ้าเป็นชุดใหญ่ก็ออก ๒๓ รางวัล ท่านบอก
มาตรการนี้รับรองสลากถูกอย่างรวดเร็วนะครับ ซึ่งผมก็เห็นด้วย แต่ผมก็แปลกใจว่าทำไม
ท่านไม่ทำ เพราะท่านเป็นคนบอกเองว่าวิธีนี้หมดเดี๋ยวนะครับ ออกรางวัลที่ ๑ ๒๓ รางวัล
หรือ ๔๖ รางวัลก็แล้วแต่นะครับ แน่แน่นอนครับ ถ้าใช้วิธีนี้สลากจะถูกอย่างรวดเร็วนะครับ

ท่านประธานฯ เพราะ ๑. ยี่ปี่วไม่สามารถรวมเป็นหอยชุดได้ ๒. คนก็จะเริ่มไม่นิยมเล่น
สลาท เพราะไม่สามารถที่จะถูกรางวัลใหญ่ ๆ ได้ก็จะถูกรางวัลเล็ก ๆ เพราะรางวัลที่ ๑
มีหลายรางวัล แล้วผมก็คิดว่าคงจะสร้างสิ่งที่ทำให้คนเล่นหอยได้ดินปอดหัวได้เหมือนกัน
ท่านประธานฯ เพราะไม่รู้ว่าจะเล่นหอยได้ดินนี้จะเอารางวัลที่ ๑ ชุดไหน ผมก็เห็น
ท่านกระซิบเสนอมานาน แต่ก็ไม่ได้ทำ ผมก็แปลกใจอยู่เหมือนกันครับ

- ๒๘/๑

มาตรการที่ ๒ นี้ผมก็ไม่ได้คิดขึ้นเองนะครับ ท่านประธานฯ แต่เป็นมาตรการที่เข้ามาโดยผู้อำนวยการสลากกินแบ่งรัฐบาลท่านที่แล้วครับ ผมก็ไม่อยากเอ่ยนามท่านว่าท่านที่แล้ว ท่านใช้มาตรการที่ ๒ นี่ก็คือใช้มาตรการทำให้สลากกินแบ่งรัฐบาลจาก ๒๓๐,๐๐๐ ฉบับ จาก ๒๓ ล้านฉบับไปเป็น ๔๖ ล้านฉบับ หรือจาก ๒๓๐,๐๐๐ เล่มไปเป็น ๔๖๐,๐๐๐ เล่ม ท่านประธานฯ คือเล่มละ ๑๐๐ ใบ คือทุกวันนี้เราบอกว่าสลากกินแบ่งรัฐบาลมี ๔๖ ล้านฉบับ แต่จริง ๆ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้จับไปรวมเป็นแค่ ๒๓ ล้านฉบับ ก็คือเอาใบละ ๔๐ บาท ไปประกบเป็นใบละ ๘๐ ถ้าดูจากใบละ ๘๐ ก็จะมี ๒๓ ล้านฉบับ หรือ ๒๓๐,๐๐๐ เล่ม ผู้อำนวยการสำนักงานสลากฯ ท่านก่อนใช้วิธีนี้แก้ปัญหาแล้วก็ได้ผลครับ ก็คือหั่นสลากออกให้เป็นใบละ ๔๐ บาทเหมือนเดิม วิธีแก้ปัญหาง่าย ๆ ก็คือเพิ่มจำนวนสลากจาก ๒๓ ล้านฉบับเป็น ๔๖ ล้านฉบับ ก็คือเท่ากับสลากกินแบ่งรัฐบาลเพิ่มขึ้นเท่าตัว แล้วที่บอกว่าจะลดราคาสลากได้อย่างไร ก็เพราะว่าคนเล่นไม่ชอบเล่นครับ คือถ้าซื้อสลากใบละ ๔๐ คนไม่นิยมซื้อครับ แต่คนจะนิยมซื้อใบละ ๘๐ ถ้ารางวัลมันใหญ่หน่อย แล้วผู้อำนวยการสำนักงานสลากฯ ท่านที่แล้วก็เคยทำแบบนี้ พอสลากแพง ก็หั่นลง ยี่ปี่ก็ปล่อยสลากออก เพราะว่าสลากจะเหลือครับ ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมท่านปัจจุบันไม่แก้เหมือนกับท่านที่แล้ว คือไม่ยอมหั่นสลากออกเป็นเล่มเล็ก แต่ยังปล่อยให้เป็นเล่มใหญ่ เน้นอนครับท่านประธานฯ ถ้าเราให้สลากมันยังอยู่ใน ๒๓ ล้านฉบับ เราก็เห็นได้ชัดว่าสินค้าน้อย เมื่อสินค้าน้อยของก็ต้องแพง แต่ถ้าทำเป็น ๔๖ ล้านฉบับ ตามที่เคยเป็น คือใบละ ๔๐ บาท เน้นอนครับ สลากเยอะขึ้นเมื่อของเยอะขึ้นราคาก็ตกบวกเข้ากับคนไม่ชอบ คือคนไม่ชอบเล่นใบละ ๔๐ ก็ทำให้สลากตก แต่ผมก็ไม่อยากให้ท่านทำงานสลากตกจนคนขายขาดทุนนะครับ ท่านก็แบ่งเสียคือเป็นเล่มเล็กออกไปดูตามความเหมาะสม ทำได้ครับ แล้วก็ดูราคาในท้องตลาดอย่าให้เกินราคา แต่อย่าให้ไปถึงกับใบละ ๔๐ บาท เหลือ ๓ ใบ ๑๐๐ เพราะว่าถ้าหั่นลงไปดีไม่ดีอาจจะตกไปเหลือ ๓ ใบ ๑๐๐ ก็ได้ท่านประธานฯ ครับ อันนี้ก็เป็นวิธีที่ ๒ ซึ่งเคยทำมาแล้วได้ผล โดยผู้อำนวยการสำนักงานสลากฯ คนที่แล้ว ไม่ใช้รักษาการปัจจุบันนะครับ

มาตรการที่ ๓ ผู้อำนวยการสำนักงานสลากฯ คนที่แล้วก็เคยทำมาแล้วก็ได้ผล เช่นเดียวกัน คือห้ามขายหวยชุดบริเวณสำนักงานสลากฯ จับได้ขายหวยชุดยึดโคเวตาคิน แล้วก็ส่งตำรวจตามประกบ ซื้อเจอหวยชุดยึดโคเวตาคิน เพราะจะถือชุดไม่ได้ ท่านประธานฯ ปริมาณสลากก็เยอะ เพราะหวยชุดทำให้ปริมาณสลากไปรวมชุดก็น้อย พอห้ามจัดหวยชุด ท่านนั้นเองสลากก็ถูกรับ แต่ทำไมกลับมาเป็นหวยชุดใหม่ได้ก็เนื่องจากหวยถูกรับ คนขายเดือดร้อน คนพิการขายเดือดร้อนก็ไปเดินเรียกร้องให้ ผอ. อนุญาตให้จัดหวยชุดใหม่ ก็อนุญาตให้จัดหวยชุดใหม่ ตอนนี้แพงก็อาจจะใช้มาตรการเดิมในการแก้ปัญหาได้ แล้วถ้าถูก ก็ให้เขาจัดชุดใหม่ ผมก็ไม่คิดใจนะครับ ท่านประธานฯ แต่ขอให้ดูแลให้เหมาะสมครับ

มาตรการที่ ๔ ที่สามารถทำได้ แล้วสลากจะลดราคาลง ก็คือการให้จำหน่าย หลังวันออกสลากครับ เอ้า ทุกคนจะสงสัยว่าไปให้จำหน่ายหลังวันออกสลากอย่างไร ทุกวันนี้จำหน่ายก่อนวันสลากออกครับ ท่านประธานฯ ผมหมายความว่าถ้าสลากงวด ที่จะออกวันที่ ๑๖ รางวัลสลากก็ออกวันที่ ๑ ไซ้ใหม่ครับ งวดวันที่ ๑๖ ของตุลาคมเขาเปิด ให้จำหน่ายตั้งแต่ปลายเดือนกันยายนก่อนวันสลากออกวันที่ ๑ ๒ – ๓ วันครับ การที่ให้ จำหน่ายก่อนวันสลากออก ๒ – ๓ วัน เป็นการเอื้อให้ยี่ปั้วรวมหอย แล้วก็จัดหวยชุด ได้อย่างสบาย ซึ่งไม่เป็นประโยชน์กับผู้ค้ารายย่อย เพราะว่าผู้ค้ารายย่อยกำลังขายดี ช่วงปลายเดือนกันยายน เพราะหอยออก ๑ ตุลาคม ก็ขายดีช่วงปลายกันยายน เพราะฉะนั้น ผู้ค้ารายย่อยก็มั่วแต่ขาย แต่ผู้ค้ารายใหญ่ก็ไปรวบเอามาจากสำนักงานสลากฯ แล้วก็เอามา จัดหวยชุด แล้วก็เอามารวมกอง แล้วก็เอามาจำหน่ายแถว ๆ สำนักงานสลากฯ ไปละ ๘๕ – ๙๐ กว่าบาทครับ ถ้าหากสำนักงานสลากฯ ใช้มาตรการที่ ๔ ที่ผมพูด ท่านประธานฯ ให้เอาสลากหลังวันหอยออก นั้นหมายความว่าหอยจะออกวันที่ ๑๖ หอยออกวันที่ ๑ คุณก็มาเอาหอยที่จะออกวันที่ ๑๖ หลังวันที่ ๑ อย่างนี้จัดหวยชุด รวบหอย อะไรต่าง ๆ ไม่ทัน เพราะคนอื่นก็จะมาเอาหอยพร้อม ๆ กัน แล้วก็เอามาออกขาย การรวม หอยชุดก็จะไม่ทันการณ์ ซ้ำ ก็จะทำให้สลากไม่แพงอย่างที่เป็นอย่างที่เป็นอย่างเพราะว่ามาตรการต่าง ๆ ทุกวันนี้ที่หอยแพงเอื้อกับผู้ค้ารายใหญ่ครับ ท่านประธานฯ ผมก็ถูกกล่าวหาว่าใกล้ชิดกับผู้ค้า

LIRT

รายใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าห่วยออกในวันที่ ๑๖ ก็ให้มารับห่วยจากสำนักงานสลากฯ
 หลังวันที่ ๑ ก็คือวันที่ ๒ แล้วก็เอาไปจำหน่ายได้ อันนี้ผู้ค้ารายย่อยก็จะไม่เสียเปรียบอะไร
 เพราะว่าผู้ค้ารายย่อยก็ต้องรวบรวมเงินที่ขายในเดือนกันยายน แล้วก็มารับสลากประมาณ
 วันที่ ๒ - ๓ ตุลาคม หลังจากรวบรวมเงินได้ก็มารับวันที่ ๒ - ๓ ตุลาคม เพราะฉะนั้น
 รายใหญ่ก็ควรจะไม่มีอภิสิทธิ์ที่ไปรับก่อน แล้วก็ไปจัดห่วยชุด แล้วก็เอามาขายแพง ๆ อันนี้
 ก็คือมาตรการที่ ๔ ครับ ถ้าใช้ก็จะทำให้สลากราคาลงทันที รับรอง ๘๕ บาท ลงเลยครับ
 ท่านประธานฯ

- ๓๐/๑

มาตรการที่ ๕ นั้นก็คือ ให้ผู้จำหน่ายสลากอยู่ในท้องถิ่นไหนก็ให้เข้าไปรับที่ท้องถิ่นนั้น ซึ่งคณะกรรมการแก้ไขปัญหามีคนร้องเรียนเรื่องสลากแพงหรือมีการแอบอ้างเอาชื่อคนพิการไป แล้วก็มาเอาสลากไปขายก็ได้ศึกษา แล้วก็ได้มีการพูดคุยกับผู้ใหญ่ในสำนักงานสลากฯ รวมทั้งกระทรวงการพัฒนาฯ ว่าน่าจะมีมาตรการให้คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่จะได้สลากทั้งหลายก็ไปรับในจังหวัดที่ตัวเองมีภูมิลำเนาอยู่ครับ เพราะถ้าให้คนต่าง ๆ ไปรับในท้องถิ่นที่ตัวเองอยู่ ก็จะช่วยไม่ให้ยี่ปี่รายใหญ่รวบรวมได้สะดวกเพราะกระจายไปทั่ว แล้วก็ควรจะดูแลไม่ให้มีการรวบรวมไปด้วยในแต่ละจังหวัด อันนี้ก็จะช่วยได้ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้ก็เป็นมาตรการที่ ๕ ที่มีการศึกษากัน แล้วก็เสนอว่าถ้าใช้วิธีนี้แล้วมั่นใจได้ว่า สลากก็น่าจะลงมาได้เหมือนกัน แต่วิธีนี้อาจจะช่วยไม่ได้มากนักครับ ท่านประธานฯ

วิธีที่ ๖ ที่มีการเสนอกัน ก็คือ ไม่ให้มอบอำนาจแบบที่ไม่มีหลัก มีเกณฑ์ ทุกวันนี้ที่ยี่ปี่รวบรวมได้ ก็เพราะเอาชื่อคนพิการผู้ด้อยโอกาสหรือคนอื่น ๆ ไปรับโควตา แล้วตัวยี่ปี่เองก็ให้มอบอำนาจ แล้วก็มอบกันทั้งปี แล้วก็เอาไปมอบอำนาจนั้นมารับห่วยเอง มีการร้องทุกข์มาที่คณะกรรมการวิสามัญรับเรื่องราวร้องทุกข์ แล้วก็มีการซักถามว่า มีคนถูกเอาชื่อไปเอาห่วย คนเหล่านี้ก็ขึ้นมาเรียกร้อง ทางสำนักงานสลากฯ ก็คืนให้กับเจ้าตัวที่แท้จริงครับ เพราะว่าหลายคนไม่รู้ตัวตัวเองถูกให้ไปเซ็นสัญญาได้รับประโยชน์อะไรบ้าง เพราะเขาเชิญมาเซ็นสัญญาที่สำนักงานสลากฯ เช่นไปมอบอำนาจให้เงินไป ๓,๐๐๐ บาท เขาก็ดีใจแต่ภายหลังมารู้ว่า โอ้โฮ โควตาตัวเอง ๑๐ เล่ม รับหน้ากอง ขายหน้ากองเล่มละ ๑,๐๐๐ บาท ๑๐ เล่ม ก็ ๑๐,๐๐๐ บาท ๒ งวด ก็ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ไม่ต้องทำอะไร เอาเงินตรงนั้น รับตรงนั้น ปล่อยตรงนั้น อันนี้ก็เป็นเรื่องมอบอำนาจ ต้องดูแลและพิจารณาจริง ๆ ว่ามีความจำเป็นจริง ๆ ที่จะมอบอำนาจอย่างคนพิการรุนแรง พิสูจน์ได้แล้วว่า เขาพิการรุนแรง แล้วเขามอบให้ญาติพี่น้องเขา แล้วญาติพี่น้องเขามารับ ก็ให้รับได้ แต่มอบอำนาจให้ยี่ปี่อยู่แล้ว สำนักงานสลากฯ รู้อยู่แล้วว่ายี่ปี่นี้หน้าตาแบบไหน มอบอำนาจให้ยี่ปี่มารับ ไม่ควรให้รับครับท่านประธานฯ อันนี้ก็จะแก้ปัญหาได้ซึ่งเป็นมาตรการที่ ๖ ครับ

LIRT

มาตรการที่ ๗ คือความโปร่งใส ใครก็ตามที่ได้รับการจัดสรรสลากควรขึ้นเว็บไซต์ (Website) ให้ทุกคนรู้ครับว่า ใครบ้างได้รับสลากจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เพราะว่าถ้ารู้ก็จะสามารถป้องกันไม่ให้ยี่ปู้ยี่ซ้อของคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสมาเอาสลาก และในที่สุดตัวเองก็เป็นคนเอาไปเอง แต่ถ้ามีการขึ้นเว็บไซต์ในที่เปิดเผย คนที่ใกล้ชิดอาจจะบอกว่า เจอชื่อนายได้รับโควตา ได้จริงหรือเปล่า ถ้าไม่ได้จริงในเว็บไซต์มีชื่อก็สามารถที่จะมาขอสลากจากสำนักงานสลากฯ ได้ เพราะตัวเองมีชื่อเป็นผู้ได้รับโควตานะครับ

- ๓๑/๑

อันนี้ก็คือมาตรการต่าง ๆ ที่จะทำให้สลากถูกลงได้ สรุปใน ๖ – ๗ มาตรการนี้ก็คือเพิ่มสลากโดยที่ไม่ได้เพิ่มจำนวนพิมพ์ที่มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยการหันสลากให้เป็นใบละ ๔๐ บาทเหมือนเดิม ไม่ใช่ใบละ ๘๐ บาท อันนี้ก็คือการเพิ่มจำนวนสลากโดยที่ไม่ได้เพิ่มจำนวนจากที่เป็นอยู่ หมายถึงว่าเพิ่มจำนวนใบ ทุกวันนี้อย่างที่ผมบอกนะครับ มี ๒๓ ล้านฉบับ หรือ ๒๓ ล้านใบ เพราะใบละ ๘๐ บาทเป็นใบคู่ ก็ให้หันเป็นใบคี่ ก็จะเป็น ๔๖ ล้านฉบับ ก็คือเพิ่มขึ้นเท่าตัว นั่นหมายความว่าสลากเหมือนเดิม แต่จำนวนใบเพิ่มขึ้นเท่าตัวครับท่านประธานฯ อันนี้ก็คือเราเรียกว่าเพิ่มสินค้า โดยที่ไม่ได้เพิ่มจำนวนสลากจากที่เป็นอยู่ คือเพิ่มจาก ๒๓ ล้านใบ เป็น ๔๖ ล้านใบ ซึ่งจำนวนที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็ ๔๖ ล้านใบอยู่แล้ว แต่เขาไปจับประกบคู่เหลือ ๒๓ ล้านใบ ก็ทำให้จำนวนสลากหายไปครึ่งหนึ่ง สลากจึงแพงครับ และอย่างที่ผมบอก คือทำอะไรไม่ให้อีปีรวบรวบห่วยเพื่อมาจัดห่วยชุดที่จะทำให้จำนวนสลากที่จะซื้อต่อคนน้อยลงไปอีก ถ้าเราป้องกันได้สลากก็จะถูกลง เพราะฉะนั้นถ้าสำนักงานสลากฯ เอามาตรการเหล่านี้ไปบริหาร ผมเชื่อว่าสลากจะถูกลงได้ครับท่านประธานฯ ปัญหาที่อยู่ที่ว่าสำนักงานสลากฯ ก็บอกว่าขึ้นอยู่ที่นโยบายของกรรมการ กรรมการก็บอกว่าขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ในที่สุดก็เลยไม่รู้ว่าการจะแก้ปัญหานี้จริง ๆ จะอยู่ที่ใคร วิธีทุกคนรู้ แต่ก็โยนกองกันไปมาเลยไม่รู้ว่ในที่สุดใครจะเป็นผู้แก้ แต่จริง ๆ แล้วอำนาจที่แท้จริงก็อยู่ที่กรรมการสลาก แต่เนื่องจากกรรมการสลากนั้นเป็นราชการ ก็เลยไม่ได้คิดที่จะทำเรื่องนี้ ก็เพียงแต่ประชุมแล้วก็รับเบี้ยประชุมเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเงินก็ไม่ไ้มากมาย เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาทสำหรับท่านที่ไปเป็นกรรมการแล้วก็เป็นผู้ใหญ่ แต่ผมว่าท่านก็ควรจะออกแรงคิดที่จะทำให้ราคาสลากถูกลงได้ ด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่เขาเคยทำมาแล้วประสบผล แม้แต่หลายท่านก็ยังคิดว่าจะทำให้ถูกลงได้

อีกมาตรการหนึ่งที่ผมเสนอก็คือว่า คงจะต้องฟังสภาแห่งนี้ คือทำอะไร เราจะทำให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสลากกินแบ่งรัฐบาลได้มีบทบาทที่จะเข้าไปแก้ปัญหาเหล่านี้ ในเมื่อถ้าเป็นแต่ข้าราชการเราก็มีปัญหาห่วยแพงทุกปีแล้วก็แก้ไม่ตก องค์ประกอบของกรรมการสลากควรจะมิภาคประชาชนเข้าไปได้ไหมครับท่านประธานฯ และผมก็เสนอให้แก้ไขกฎหมาย และผมก็ขอยืนยัน ณ สภาแห่งนี้ หลายท่านอาจจะได้รับจดหมายว่าผมเสนอแก้กฎหมายนี้ก็เพื่อจะไปเป็นกรรมการ ผมขอพูดในสภาแห่งนี้ครับว่า

ถ้ากฎหมายแก้ไขให้กรรมการสลากให้ภาคประชาชนเข้าไปได้ ผมไม่ขอเป็นกรรมการ
สำนักงานสลากฯ ครับท่านประธานฯ เดียวหาว่าผมมีประโยชน์ซ่อนเร้นว่าเสนอแก้กฎหมาย
และในที่สุดตัวเองก็เข้าไปเป็นกรรมการเอง แต่ผมเชื่อครับท่านประธานฯ ถ้าเปิดโอกาสให้
ภาคประชาชนเข้าไปเป็นกรรมการของสลากกินแบ่งรัฐบาลบ้างในจำนวนที่เหมาะสม -----

- ๓๒/๑

ผมเชื่อว่ากลุ่มนี้จะช่วยทำให้การจัดสรรสลากสะอาดขึ้น โปร่งใสขึ้น แล้วผมก็เชื่อว่าท่านเหล่านั้นซึ่งเป็นตัวแทนภาคประชาชนก็จะขับเคลื่อนให้มีการแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ครับ อันนี้ก็เป็นมาตรการต่าง ๆ ที่ผมขอเสนอไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ว่าเราสามารถทำให้ห่วยถูกลงได้ โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มห่วยอีก โดยมาตรการต่าง ๆ แล้วผมเชื่อว่า ถ้าใช้ทั้ง ๘ มาตรการนี้ แล้วสลากยัง ๕๐ บาท ถ้าใช้มาตรการเหล่านี้แล้วสลากยัง ๕๐ บาท ผมยินดีลาออกจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแห่งนี้เลยครับท่านประธานฯ ถ้าใช้ ๘ มาตรการของผมแล้ว ราคาสลากยังไม่ลง ผมใช้ตำแหน่งสมาชิกฯ เป็นประกัน ผมยินดีลาออกครับ แต่ถ้าใช้แล้วได้ผลสลากราคาตก ผมว่าก็ต้องมีคนรับผิดชอบด้วยที่ปล่อยให้สลากแพงอยู่อย่างทุกวันนี้ จริง ๆ ผมก็อยากจะพูดเมื่อวานนะครับท่านประธานฯ แต่พูดเมื่อวานเดี๋ยวก็น่าจะไปงัดแะรัฐบาล ผมก็เลยขอมาเสนอวันนี้ว่า จริง ๆ มีมาตรการที่ใช้ได้ แล้วผมคิดว่าผู้มีอำนาจควรจะใช้ เพื่อให้สลากถูกลง เพราะการที่สลากแพงแบบนี้ก็เป็นการที่คนรวยอยู่แล้วไปเอาเงินของคนจนมาใส่กระเป๋าง่าย ๆ แล้วก็ไม่มีใครดูแล คนจนก็มีความหวังอยู่กับสลาก เราก็ควรจะดูแลไม่ให้เขาถูกเอารัดเอาเปรียบ ผมก็ขอฝากท่านประธานฯ ไปถึงรัฐบาลด้วยว่า ถึงแม้ว่าสลากจะเป็นอบายมุข คนจนติดอบายมุขแต่อย่างไรก็ตามในเมื่อเป็นความหวังของคนจน ก็ช่วยให้เขาได้ซื้อสลากในราคาที่เหมาะสมอย่าไปให้ยี่ปี่วไปเอาเงินของคนจนมาใส่กระเป๋าตัวเองเป็นจำนวนมากมาย ให้เขาเอารัดเอาเปรียบคนจนครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมก็ขอให้รัฐบาลว่าไม่ถึงกับใช้มาตรการยาแรง ๆ จนสลากต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เพราะว่ากระทบอาชีพของคนพิการเช่นเดียวกัน ถึงผมจะดูแลรักษาผลประโยชน์ของคนพิการ ผมก็ดูแลรักษาผลประโยชน์บนความชอบธรรมที่พึงมีพึงได้ นั่นก็คือว่าสลากไม่ควรมีการขายเกินราคา ณ บริเวณสำนักงานสลากฯ เพราะออกจากสำนักงานสลากฯ แล้วก็อยู่บริเวณสำนักงานสลากฯ แล้วก็ยังเกินราคาได้ แล้วเราจะไปหวังอะไรให้กฎหมายเป็นกฎหมายอีกล่ะครับท่านประธานฯ ขายเกินราคาผิดกฎหมายครับ แล้วทุกคนก็รู้ว่าผิด แล้วก็ปล่อยให้ผิด ผมก็ไม่รู้ว่ากฎหมายจะเป็นกฎหมายได้อย่างไร ผมก็ขอฝากท่านประธานฯ ไปถึงรัฐบาลในเรื่องเหล่านี้ด้วย ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านพลศักดิ์ค่ะ

นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : ขอกราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามที่
ท่านอาจารย์วิริยะได้นำปัญหาเรื่องการจำหน่ายสลากกินแบ่งของรัฐบาล ซึ่งมีราคาพิมพ์
ติดอยู่หน้าใบสลาก ๔๐ บาทต่อฉบับ แต่ราคาปัจจุบันถ้าหาซื้อตามท้องตลาดไม่สามารถ
ซื้อได้เลยครับท่านประธานฯ กลายเป็นใบละ ๔๕ บาท จึงทำให้เกิดปัญหาและเกิด
ความสงสัย และความเดือดร้อนต่อประชาชนส่วนหนึ่งที่นิยมการเสี่ยงโชค แล้วก็ได้
บริโภคสลากกินแบ่งของรัฐบาลซึ่งเป็นสินค้าที่รัฐบาลผลิตออกมา แต่ไม่สามารถควบคุม
ราคาได้ ก่อนที่จะกล่าวถึงปัญหาความเดือดร้อนและประเด็นต่าง ๆ ผมขอกราบเรียน
ต่อท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า สลากกินแบ่งรัฐบาลนั้น เริ่มเดิมทีได้มีการ
ริเริ่มจัดให้มีขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๔๑๗ ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๕ โดยมีครูชาวฝรั่งเศสชื่ออัลบัสเตอร์เป็นผู้นำการออกสลากจากยุโรป
มาเผยแพร่ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก โดยเรียกชื่อว่าลอตเตอรี่ และพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้
กรมทหารมหาดเล็กรอกลอตเตอรี่เป็นครั้งแรกในประเทศไทย ในปี พ.ศ. ๒๔๑๗
ดังกล่าว -----

แล้วต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๖๐ ก็ได้มีการดำเนินการออกถือเตอร์มาเพื่อให้ประเทศอังกฤษซึ่งตอนนั้นอยู่ในภาวะสงครามนะครับ ต้องการยืมเงินจากประเทศไทย ประเทศไทยไม่สามารถให้ยืมเงินได้จึงมีการออกสลากมาขายให้กับประชาชนเพื่อให้รัฐบาลอังกฤษในสมัยนั้นเป็นผู้กู้เงินจากประเทศไทยไปใช้นะครับ ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๖ รัชกาลที่ ๖ ได้ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ออกถือเตอร์เสือป่าล้านบาทเพื่อหารายได้บำรุงกองเสือป่าอาสาสมัคร โดยพิมพ์จำนวนหนึ่ง ๑ ล้านฉบับ จำหน่ายฉบับละ ๑ บาท และได้มีการพัฒนามานะครับ โดยปี ๒๔๗๗ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยออกสลากกินแบ่งฯ บำรุงเทศบาลและก็ได้มีการจำหน่ายเรื่อยมา และปี ๒๔๘๒ เป็นการเริ่มต้นยุคสลากกินแบ่งรัฐบาลอย่างจริงจังโดยคณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นได้มีมติให้โอนกิจการสลากกินแบ่งรัฐบาลและสลากบำรุงเทศบาลให้มาสังกัดกระทรวงการคลัง และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการออกสลากกินแบ่งรัฐบาลเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๔๘๒ และวันดังกล่าวนี้ถือเป็นวันสถาปนาสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล การออกสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ดำเนินการมาต่อเนื่องจนถึงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ได้มีการออกพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งฯ พ.ศ. ๒๕๑๗ นี่ก็ประวัติความเป็นมาของสลากกินแบ่งฯ ในประเทศไทย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามพระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งฯ พ.ศ. ๒๕๑๗ นั้น กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการ ก็คือเป็นผู้ดูแลกิจการการดำเนินการของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เพราะฉะนั้นปัญหาสลากราคาแพง ตัวท่านรัฐมนตรีฯ คลังไม่ทราบว่าทราบปัญหานี้หรือเปล่า แล้วปรากฏว่าท่านก็ไม่อยู่ในห้องประชุมนี้ ถ้าอย่างไรผมขอฝากท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ที่รับผิดชอบในกรณีนี้ด้วยก็คือคณะกรรมการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลตามมาตรา ๑๗ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ แต่ปัจจุบันผู้ที่ เป็นประธานกรรมการไม่ใช่ปลัดกระทรวงการคลัง ๒. ก็คือผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ๓. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ๔. ผู้แทนสำนักงบประมาณ ๕. ผู้แทนสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และ ๖. ผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่ง ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ไม่มี ผู้อำนวยการตัวจริงมีแต่รักษาการผู้อำนวยการมาประมาณเกือบ ๑ ปีแล้ว การสรรหา

การค้หาตัวผู้่านวยการที่จะเป็นตัวจริงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบว้เมื่อไรจะได้ตัวผู้่านวยการ
 สำนักรงานสลากรกินแบ่งฯ ตัวจริง และนอกจากนี้ยังมีผู้ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ๓ คน
 รวมทั้งหมดเป็น ๕ คน เป็นกรรมาการของสำนักรงานสลากรกินแบ่งรัฐบาลตามพระราชบัญญัติ
 สำนักรงานสลากรกินแบ่งรัฐบาลฉบับนี้ -----

- ๓๔/๑

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในการพิมพ์สลากกินแบ่งรัฐบาลนั้นปัจจุบันได้มีการพิมพ์จำหน่ายทั้งหมด ๔๖ ล้านฉบับ ยอดจำหน่าย ๔๖ ล้านฉบับนั้น ได้มีการจัดสรรให้กับองค์กรและบุคคลต่าง ๆ ตามสัญญาที่ได้มีการทำสัญญากับผู้ที่รับการจัดสรรไว้เดิม ซึ่งสัญญาดังกล่าวนั้นสิ้นสุดตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ปัจจุบันนี้ได้มีการตั้งคณะกรรมการมาจัดสรรว่าจะจัดโควตาการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลดังกล่าวนี้ให้กับผู้ใด องค์กรใด นิติบุคคลใด หรือว่ามูลนิธิสมาคมใด จำนวนเท่าใด แต่ปัจจุบันนี้การจัดสรรโควตาดังกล่าวก็ยังไม่สำเร็จเสร็จสิ้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม นี้ก็เดือนตุลาคมแล้ว จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดจำหน่าย แต่ทางคณะกรรมการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลก็ถือว่าผู้ที่ถือสัญญาเดิมนั้นจะได้รับสลากกินแบ่งรัฐบาลไปจำหน่ายต่อไปตามสัญญาข้อตกลงเดิม ซึ่งจากจำนวนทั้งหมด ๔๖ ล้านฉบับนั้นก็จะเป็นเล่มได้ ๔๖๐,๐๐๐ เล่ม ก็เล่มละ ๑๐๐ ฉบับ มีองค์กรและนิติบุคคล บุคคลต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดสรรดังนี้ ๑. ผู้พิการและผู้ค้าสลากรายย่อยในนี้บอกว่ารับตรง แสดงว่ามารับตรงจากสำนักงานสลากกินแบ่งฯ หรืออย่างไร ผมไม่ทราบ แต่ (รับตรง) จำนวน ๑๒๐,๓๗๔ เล่ม คิดเป็น ๒๖.๑๗ เปอร์เซ็นต์ ๒. มูลนิธิสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลจำนวน ๓๐,๐๓๒ เล่ม จำนวน ๖.๕๓ เปอร์เซ็นต์ ๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีทั้งหมด ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศไทยมีการแจกจ่ายออกไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้จัดสรรในการจำหน่ายในต่างจังหวัดจำนวน ๑๖๒,๖๔๔ เล่ม คิดเป็น ๓๕.๓๖ เปอร์เซ็นต์ หน่วยงานต่อไปที่ได้รับ คือ กรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง จำนวน ๓๐,๐๐๐ เล่ม เป็นจำนวน ๖.๕๒ เปอร์เซ็นต์ และนิติบุคคลทั่วไปจำนวน ๒๘,๐๐๐ เล่ม คิดเป็น ๖.๐๕ เปอร์เซ็นต์ สมาคมและองค์กรการกุศล ๘๘,๕๕๐ เล่ม จำนวน ๑๙.๓๔ เปอร์เซ็นต์ ถ้ามีการจัดสรรแจกจ่ายจำนวนของสลากกินแบ่งรัฐบาลตามจำนวนดังกล่าวนี้จริง ถูกต้อง ผมคิดว่าปัญหาในการที่ราคาสลากกินแบ่งรัฐบาลจะสูงขึ้นนั้นก็ไม่น่าจะเกิดขึ้น ผมเดิมไม่มีความรู้ในเรื่องของสลากกินแบ่งฯ แต่อย่างไรแต่บังเอิญได้มาอยู่ในสภาแห่งนี้ได้มาทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ แล้วก็ได้ศึกษาตั้งแต่เป็นกรรมาธิการที่พิจารณาเรื่องหยวนบิน ๒ ตัว ๓ ตัว จากรัฐบาลที่แล้ว ก็เพิ่งมาทราบว่าธุรกิจสลากกินแบ่งรัฐบาลนี้เป็นธุรกิจที่ทำเงินมากมายมหาศาลกับคนบางคน บางกลุ่ม และคนที่อยู่ในตำแหน่งหลายตำแหน่ง ปัญหาสลากกินแบ่งรัฐบาล

ที่เกิดขึ้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าปัจจุบันจากราคาที่พิมพ์ไว้บนสลากราคา ๔๐ บาทดังกล่าวนั้น แต่ในการจัดพิมพ์สำนักงานสลากกินแบ่งฯ ไม่ได้พิมพ์ฉบับละ ๔๐ บาท แต่พิมพ์เป็นใบคู่ คือ ๒ ใบ เป็น ๑ ใบ -----

- ๓๕/๑

เพราะฉะนั้นปัจจุบันนี้จึงนิยมขายกันตามที่สำนักงานสลากกินแบ่งฯ พิมพ์มาก็คือ
ขายเป็นคู่ คู่ละ ๘๐ บาท ตามราคาหน้าใบสลาก แต่ปัจจุบันท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
เดินไปที่หน้ากองสลากฯ ก็ได้ ที่ถนนราชดำเนินก็ได้ไปหาซื้อเลยครับ ท่านจะได้ ๘๐ บาท
ตามราคาที่กำหนดหน้าสลากดังกล่าวหรือไม่ ในการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลนั้น
สำนักงานสลากกินแบ่งฯ ได้จัดส่วนลดสำหรับผู้นำสลากไปขายให้กับเอกชนร้อยละ ๕
ถ้าคิดใบละ ๘๐ บาท ๒ ฉบับดังกล่าวนี้เป็นจำนวนเงิน ๘๐ บาท ผู้ค้าจะได้กำไรใบละ
๗ บาท ๒๐ สตางค์ จะได้กำไรใบละ ๗ บาท ๒๐ สตางค์ต่อไป ถ้าขายตามราคาที่กำหนด
หน้าสำนักงานสลากกินแบ่งฯ นะครับ แต่ปัจจุบันนี้ราคาดังกล่าวนั้น กำไรแค่ ๗ บาท
๒๐ สตางค์ ไม่พอครับ ปัจจุบันนี้ราคาที่ซื้อเป็นเล่ม เป็นร้อยใบ พันใบ หมื่นใบ จากยี่ปี่วนั้น
ตกอยู่ประมาณ ๘๕ - ๙๒ บาท ถ้าคิดเป็นต่อฉบับต่อไป เป็นกำไรต่อฉบับประมาณ
๑๗ - ๒๐ บาท ต่อ ๑ ฉบับนะครับ ใบเดียว ๘๐ บาท ได้กำไรประมาณเกือบ ๒๐ บาทต่อไป
จำนวน ๔๖ ล้านใบ ท่านประธานฯ คิดว่าเป็นเงินเท่าไร และนี่คือเป็นราคาค้าส่งเท่านั้น
แต่ถ้าผู้ที่ซื้อเอาไปขายต่อในราคา ๘๕ ๙๐ - ๙๒ บาทนี้ เขาก็ต้องไปขายตั้งแต่
๕๕ - ๑๐๐ บาท ราคาของสลากกินแบ่งรัฐบาลดังกล่าวนี้ท่านประธานฯ ครับ ก่อนหน้านี้
ในเดือนมีนาคม เมษายน ที่ผมเริ่มศึกษา เริ่มรู้ เริ่มมีข้อมูลในเรื่องสลากกินแบ่งฯ ดังกล่าวนี้นะ
ก่อนหน้านี้การขายส่งประมาณ ๘๓ - ๘๔ บาท แต่ปัจจุบันนี้ราคาส่งกลายเป็น
๘๕ - ๙๐ กว่าบาท ตัวรัฐบาล ตัวรัฐมนตรี ตัวคณะกรรมการ ตัวผู้รักษาการสำนักงาน
สลากกินแบ่งฯ ทำอะไรอยู่ ผมได้เคยสอบถามนะครับ เพราะในฐานะที่อยู่กรมการ
ได้เชิญหน่วยงานสำนักงานสลากกินแบ่งฯ ให้มาชี้แจงถึงการแก้ไขปัญหาสลากกินแบ่งฯ
ราคาสูงดังกล่าวนี้ตั้งแต่ ๘๔ - ๘๕ บาทแล้ว ทางสำนักงานสลากกินแบ่งฯ ก็บอกว่า
มีมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาสลากกินแบ่งฯ ราคาสูง คือถ้ารู้ว่า ทราบว่า ผู้ค้ารายใดที่มีโควตา
ได้รับการจัดสรรสลากกินแบ่งฯ ไปจำหน่าย ถ้าขายเกินราคาเขาจะยึดคืน ยึดโควตาคืน
แล้วก็ทราบว่ามีการยึดโควตาคืน แต่ก็ไม่ทราบว่าพอยึดคืนแล้วทำไมราคาไม่ลดลง
แล้วสลากกินแบ่งฯ ที่ออกไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ตามที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ
ไปแล้วว่า ทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด ๑๖๒,๖๔๔ เล่ม เป็นจำนวน ๑๖ ล้านกว่าฉบับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดสามารถควบคุมราคาให้ไม่เกิน ๘๐ บาทได้หรือไม่

ต่างจังหวัดก็ราคาไม่ต่างจากกรุงเทพฯ เพราะว่าการซื้อสลากกินแบ่งฯ ไม่สามารถซื้อ
ในจังหวัดได้ อยากขายสลากกินแบ่งฯ ต้องมาซื้อที่กรุงเทพฯ แลวถนนราชดำเนินครับ
ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าจำนวน ๑๖ ล้านกว่าฉบับที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
นี้รับไปถึงมือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัดทั่วประเทศไทยหรือเปล่า และโดยเฉพาะ
มูลนิธิสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งได้รับการจัดสรรไป ๓๐,๐๓๒ เล่ม รวมทั้ง
กรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง ซึ่งถือเป็นกรม เป็นหน่วยงานของรัฐ -----

- ๓๖/๑

ผมไม่แน่ใจว่ากรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์ในการค้าสลากกินแบ่งฯ ด้วยหรือเปล่า กรมบัญชีกลางได้โควตาไป ๓๐,๐๐๐ เล่ม จำนวน ๓ ล้านฉบับ แต่ไม่ทราบว่า โควตาต่าง ๆ เหล่านี้ ทำไมไม่มีการนำไปขายในราคาตามหน้าสลากกินแบ่งรัฐบาลที่พิมพ์ไว้ ปัญหาดังกล่าวผมก็ถือว่าเป็นการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นการทำงานของรัฐบาล ที่แสดงถึงควมไร้ประสิทธิภาพ สลากกินแบ่งฯ เป็นสินค้าที่รัฐบาลผลิตขึ้นเอง แล้วก็ปล่อยให้มีการขึ้นราคา ประชาชนผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย ก็มีความฝืดเคือง ๆ แล้ง ๆ ซื่อไปบางทีก็ถูกบ้าง ไม่ถูกบ้าง แต่ผมคิดว่าคนที่ซื้อส่วนใหญ่ไม่ถูกหรือครับ แต่เขาอาจจะซื้อ เพราะความต้องการที่จะเป็นการซื้อบริการ ซื้อความสุข เอาไว้คุยกันล้อตเตอรี่ ออกแล้ว ถูกไหมถูกอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลไม่มาดูแลในการควบคุมการค้า สลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งเป็นปัญหาเบื้องต้นในการบริหารราชการแผ่นดินง่าย ๆ ยังไม่สามารถทำได้ ผมก็รู้สึกแปลกใจว่าท่านมาทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรี เป็นคณะกรรมการ เป็นรักษาการผู้อำนวยการอย่างนี้ ท่านมาทำหน้าที่ แล้วท่านไม่รู้จักหน้าที่ของท่านที่ดีที่สุด หรืออย่างไร ไม่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตัวเอง ถ้าเป็นบริษัทเอกชนทำอย่างนี้ ต้องถูกไล่ออกไปหมดแล้วครับท่านประธานฯ ประชาชนเขาเดือดร้อนกันทั่วประเทศ แต่ท่านก็ไม่เดือดร้อน ผมก็สันนิษฐานอย่างเดียวว่า

๑. ท่านไม่รู้ว่าสลากกินแบ่งฯ ในปัจจุบันนี้ราคามันขึ้นเท่าไร
 ๒. ท่านรู้ แต่ท่านก็ไม่แก้ไข
 ๓. อาจจะมีอะไรมาบังตาแต่ละท่านที่เกี่ยวข้องหรือเปล่า จึงไม่ทำให้
- สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นไปโดยดี

คำว่าคุณธรรมจริยธรรมของผู้ปกครองเป็นอย่างไรครับ ท่านประธานฯ เมื่อวานนี้ผมไม่ได้อภิปรายด้วย เพราะผมคิดว่าผมจะมาอภิปรายวันนี้ ประชาชนเขาเดือดร้อนมากมาย ก็ขอฝากท่านประธานฯ ไว้ นะครับ วันนี้ตัวแทนรัฐบาลก็ไม่มา แทนที่จะมารับฟังปัญหาของพี่น้องประชาชนเพื่อที่จะรีบเอาไปแก้ไขเรื่องเล็ก ๆ แค่นี้ยังทำไม่ได้ ผมก็ไม่ได้หวังอะไรกับทางรัฐบาลสักเท่าไรแล้ว นะครับ ก็รอวันให้เลือกตั้ง แล้วเลือกตั้งเสร็จท่านก็ไปก่อน สนช. ของเราถึงเวลาก็คงจะตามไป แต่อยากจะกราบเรียนวิงวอนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ปัญหานี้เป็นปัญหาหนึ่งในร้อยในพันในหมื่นปัญหา

ที่รัฐบาลน่าจะมาแก้ไข เพื่อให้ประชาชนเขารู้สึกว่ารัฐบาลมีแล้ว มาทำงานเพื่อช่วยเหลือ
แก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของเขา ค่าแรงที่เขาทำงานก็ยังไม่ได้ขึ้น แต่ค่าลือตเตอร์
ที่เขาจะซื้อขึ้น เพื่อความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ของเขามันก็ขึ้นไปไม่รู้กี่เปอร์เซ็นต์แล้ว ก็ขอฝาก
ท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ขอให้รีบแก้ไขปัญหานี้ เพื่อที่ประชาชนทั้งหลายจะได้เห็นว่า
รัฐบาลมีความสามารถ ประสิทธิภาพของแต่ละท่านที่อยู่ในรัฐบาลก็มหาศาล อายุก็มากมาย
กายกองแล้ว ก็ฝากไปให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้และปัญหา
อื่น ๆ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ละ
สำหรับญัตตินี้เป็นญัตติการขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาปัญหา
นะคะ เพราะฉะนั้นท่านก็ได้นำปัญหาขึ้นมา รวมทั้งก็มีข้อเสนอแนะ แต่แน่นอน
มันคงจะเป็นเฉพาะในห้องประชุมแห่งนี้ ไม่เหมือนกับที่ท่านจะตั้งกระทู้ถามนะคะ
หรือการศึกษาเพื่อที่จะมีข้อเสนอแนะส่งไปยังรัฐบาล ฉะนั้นเมื่อสักครู่นี้ฝากให้
ประธานฯ นำไปถึงรัฐบาลนั้น ก็คงจะนำไปไม่ได้นะคะ เพราะไม่มีอะไรที่จะไปเป็น
ลายลักษณ์อักษร ถ้าหากไม่มีการเสนอการตั้งกระทู้ถามหรืออะไรก็คงถือว่าเป็นญัตตินะคะ
ก็เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๕.๑

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้ก็หมดระเบียบวาระการประชุม ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ
ทุกท่านที่มาประชุมนะคะ ขอปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

